

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

RIPORTOK A KONGRESSZUSI MUNKAVERSENYRŐL:

Teljesítik, amit vállaltak

Immár a tetteken a sor. Hírek érkeznek: mindenki a legjobb tudása szerint szorgalmazza, hogy novemberre — amikor megkezdődik az MSZMP IX. kongresszusa, — valóra váljanak mindazok az éves tervek, a napi munkát segítő felajánlások, amelyeket brigádertekeztetéseken, termelési tanácskozásokon a kollektívák és az egyes dolgozók vállaltak. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Lakihegyi Adóállomását, a Központi Hírlap Iroda 1. számú üzemét és a Lipót Távfeszülő Üzemét kerestük fel, hogy áttekintést adhassunk: hol tartanak jelenleg, mit és mennyit hajtottak végre eddig a vállalkozásokból, hogyan teremti meg a szakmai vezetés a vállalkozások teljesítésének feltételeit, hogyan segíti a szakszervezeti bizottság a vállalkozások teljesítését.

Az adóterony tövében

Lakihegy — a Szocialista Munka Állomása. Összeszokott gárda biztosítja itt az ország legnagyobb rádióállomásának zavartalan működését. — Mind a négy szocialista brigádunk olyan műszaki feladatok megoldására vállalkozott, amelyek nagymértékben megkönnyítik a rekonstrukcióra készülő állomás munkáját. — mondja Skorniyák Károly szb-titkár.

Azoknak a vállalkozásoknak teljesítését, amelyeket nem gátol az anyaghiány, megkezdtek — mondja Hargittai Oszkár karbantartó technikus, az szb termelési felelőse. — Egyes felajánlásaink teljesítéséhez az igazgatóság segítségét várjuk.

Hogy milyen segítséget? A választ Mészáros István brigádvezető adja meg.

Vállaltuk, hogy szeptember 30-ig megvizsgáljuk a rádióállomásokról hozzánk eljuttatott transzformátor olajminőségét. Ezzel ugyanis évek óta senki sem foglalkozik, pedig a speciális transzformátorolaj az üzemi meleg hatására könnyen szennyeződik, s emelkedik a sav százalékszám. Ilyenkor megváltozik a szigetelő tulajdonsága és korrodálhatja a vezetőket. A vizsgálatok elvégzéséhez különleges vegyszerekre van szükségünk. A leszállítás késik, így a vizsgálatokat nem tudjuk megkezdni.

Az 5 pontban foglalt munkaverseny-vállalásból néhányat már valóra váltottak. Kijavították a 117 méter magas „kistorny” földhálózát, átvizsgálták az elektromotorok zömét, s megkezdtek a háromvezetékes tápvonalrendszer bontását. A két utóbbi vállalkozás határideje: július 1.

Amikor a brigád elvértáram azokat a vállalkozási javaslatokat, amelyeket az állomás

vezetőségével előzőleg megvitattam, megmosolyogtak. Kétségbe tartották. Ennek egyik indítéka — mondja Gyura Jenő brigádvezető —, hogy a párt kongresszusa élénken érdeklődik és foglalkoztatja a dolgozók többségét. Már a brigádgyűlésen sok szó esett a munkásmozgalom jelenlegi helyzetéről, az új gazdasági mechanizmusról és azokról a kérdésekről, amelyekről alighanem szó lesz a kongresszuson.

Igyekeztek olyan vállalkozásokat tenni, amelyek az összmunkát segítik. Vállalták például, hogy a 314 méteres antennacsatlóházában levő árammérőműszer egyenirányító egységét cserélik ki, s a devizáért beszerezhető angol cső helyett hazai típust használnak. A napokban vizsgálták meg az egyenirányítót, s úgy döntöttek: a megvásárolható régi műszert megtartják, elhelyezik a 20 kilowattos adóteremben, így mérhető lesz az áram. Hozzákezdtek már a transzformátorház világításának átalakításához is.

S végül még egy felajánlás, amelyet az igazgatóság üzemviteli osztálya tett közösen a lakihegyi üzemvezetőséggel: az új övezetközi tápvonalat még júniusban bemérik. Ezt a feladatot a II. felévben is elvégezték volna, de a központi rekonstrukció miatt úgy gondolták, nem halogatták tovább a feladatot.

Jó kollektívával találkozunk Lakihegyen...

Ha kell, még több lapot is továbbítenek

Voltunk a Posta Központi Hírlapiroda 1. számú üzemében is.

A kongresszus tiszteletére vállaltuk többek között, hogy a hozzánk kerülő új lapokat a minőség romlása nélkül változtatlan létszámmal expedáljuk — hallottuk Vereczkei Károlytól, az üzem szb-titkárától.

A kisebb-nagyobb felajánlások kiegészítik egymást. Gondolva a szabadságolásokra, a betegségekre, tíz szerezésszel vezette felajánlotta: öt munkatársat kiképeznek vezetőre.

Egy hete műszak után minden nap bent maradok — újságolta a jelenleg kiszédő, stószoló és leszámlolóként dolgozó Pákozdi Margit. — Mucsi Istvánné türelmesen magyarázza, mit, hogyan kell tenni. O nagyon ügyes, gyorsan dolgozik, nem zavarja munkájában, hogy közben nekem magyarázatnia is kell.

Margit jól halad, lehet, hogy jövő héten már önállóan dolgozhat — jegyzi meg Mucsi Istvánné.

Az üzem vállalkozásai közt szerepel, hogy a használt zsinórt összegyűjtik és ismét fel-

használik. Negyedévenként így 1000 forintot akarnak megtakarítani. — Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy ezt az összeget túl fogjuk teljesíteni — mondja Kovács Jenő üzemvezető.

Nem könnyű az a munka, ami itt éjjel-nappal folyik. A naponta, hetente megjelenő újságokat, képes folyóiratokat indítják útjukra az olvasókhhoz. Bennük cikkek a kongresszusi munkaversenyéről. Ezúttal magukról is olvashatnak...

Együtt az éves tervvel

Már január közepén foglalkoztak a Lipót Távfeszülő Üzem dolgozói a kongresszusi munkaverseny-vállalkozással. Ugy vették: leghevesebb, ha vállalkozásuk az éves terv teljesítését szolgálja. Szavukat adták, hogy az I. negyedévben tervezett 800 új állomás helyett 1000-nál többet szereznek fel. A végeredmény: 1141 új távfeszülő állomás. Létszámbeliánnyal magyarázzák viszont a fenntartási munkáraterv nem teljesítését és a 0,2 százalékos jósfokromlást. Elmondották, hogy a központos osztály a legeredményesebben versenyz a szocialista üzemrész eméret.

Kongresszusi vállalkozásainkat négy pontba foglaltuk — halljuk Ries Nándor osztályvezetőtől. — Segítségét nyújtunk az építési osztálynak. Többek között 10 ezer darab számlálót négy brigádunk úgy helyeztük át, hogy a postát ne érje anyagi károsodás. Az új előfizetői névsor megjelenéséig egy magnó tájékoztatja a törpeközpontok előfizetőit a számváltozásokról.

A Delta-brigáddal közösen vállaltuk a magnó üzembe helyezését. Mire a Zugló mellékközpontban végeznek az emelet-átültetésekkel, mi is teljesítjük ezt a vállalkozást — hallottuk Császár Józseftől, a Lakatos-brigád tagjától.

A jósfokromlás okai felől érdeklődünk Ries Nándor osztályvezetőtől és Kálmán Andrást szb-titkártól.

Most vizsgáljuk az okokat. Azt már megállapítottuk, hogy az Újpestre és Zuglóba menő próbahívásoknál van a hiba. Az 5-6 százalékos hiba lehetőségét egy újítással már lecsökkentettük 2 százalékra — kapjuk a felvilágosítást.

Szavunkat adtuk, hogy az elmúlt év utolsó és ez év első negyedében elmaradt kismunkáinkat június 30-ig pótoljuk. Megígértük, hogy az elmúlt év azonos időszakához képest egy százalékkal csökkentjük egy állomás hibakeresési idejét. Az eredmények biztatóak, hamarosan jelenthetjük: adott szavunknak eleget tettünk — halljuk örömmel Kiss Lóránt építési osztályvezetőtől.

A Lipót Távfeszülő Üzem dolgozói tavaly dacolva a nehézségekkel szép eredményeket mutattak fel. Most ezeket akarják megfőzni. Ha ez sikerül nekik, egész esztendői munkájuk méltó lesz a párt kongresszusához.

Földes Tamás

Ismeretes, hogy a szovjet és a magyar posta között létrejött megegyezés alapján, május 6-ától közvetlen mozgóposta-járat közlekedik Moszkva és Budapest között. Ma már nem kell a Moszkvából induló vonat mozgópostakocsijából a határállomáson átrakni a postaszakok szállítását, ezreket.

A vendéglátó, a 78-as postahivatal, a szovjet kollégák részére kedves pihenőszobát rendezett be. Szinte minden egyes nap, amikor bejut a szovjet mozgóposta, ünnepszámba megy. Ebben tulajdonképpen a munka elismerése nyilvánul meg, hiszen a szovjet mozgópostások 36 órát töltenek tengelyen egyhuzamban. Szikár, szőke egyenruhás embert mutatnak be.

Pjotr Nyikitevics Vaszim — szorít velünk kezét. Ő a mozgóposta vezetője. — Örömmel jövünk Budapestre. Az itteni szaktársak a legmesszebbmenőkig gondoskodnak a munka folyamatosságáról és rólunk. Minden csoportban van olyan magyar postás, aki beszéli az orosz nyelvet. Nagyon előzékenyek — dicséri a 78-asokat.

Kiderül, hogy 1947 óta mozgópostás. Azelőtt katona volt. Először a Moszkva—Ogyessa, majd a Moldva—Uljanó vonalon teljesített szolgálatot. A moszkva—kijevi pályaudvar postahivatala szakszervezeti bizottságának munkavédelmi felelőse.

A szakszervezeti feladatot a két út közötti szabad időben végzem. Nálunk egyébként a mozgópostásoknak fele nő. Ebből adódik, hogy igen körültekintőnek kell lennünk a munkafeltételeket, szociális körülményeket illetően. Beleszólunk a prémium, a jutalom elosztásába, de eljárunk a fűtés, világítás ügyében is. A közelmúltban intéztük el, hogy a teherautók és a mozgópostakocsik közé csúszdászertű hídakat szereltek fel. Amíg az nem volt, balesetveszély állt fenn.

A kijevi pályaudvar postahivatala régi, elavult épületben van. Nagy öröm ért bennünket a minap: új pályaudvart és postahivatalt kapunk. Így döntött a Moszkvai Szovjet.

Pjotr Nyikitevics Vaszim most van másodszor Budapesten. Az első alkalommal a gellérthegy Szabadság-szobor mellől gyönyörködött a magyar főváros panorámájában. „Ocsin krasziva!” (Nagyon szép!). Alkalmadtán szeretnénk egy-két múzeumot, képtárat is megtekinteni.

Továbbra is a szovjet postások munkája iránt érdeklődünk. Megtudjuk, hogy a hosszú utak előtt bizony szinte nagyító alá veszik a mozgó postakocsikat. Ha valami hibát észlelnek, nem indítják, másik postakocsit sorolnak a vasúti szerelvénybe.

Ilyenkor egy kicsit több a munka, de azért megoldjuk — mondja Szemjon Grigorjevics Kazarszki, a postakocsi másik dolgozója, miközben bemutatja a csomagraktárt, a hálóküldet, s a rádiót, amelyen keresztül állandó kapcsolatban állnak főnökségükkel és Moszkvából közvetlenül kapnak menet közben utasításokat. Elmondják, hogy szovjet területen haladva a mozgóposta még belföldi forgalmat is bonyolít. Elsősorban napilapokat visznek a különböző állomásokra. 8 ére postás. Azelőtt a határőrségnél mint közkatona teljesített szolgálatot.

Magukról keveset beszélnek, pedig egyikük a sokat hallott leningrádi harcok egyik résztvevője. Szerények, csendesek, nyugodtak. Látszik rajtuk, hogy tisztában vannak a mozgóposta-mesterség minden csínjával-bíjával.

Szeretnénk jobban megismerni a magyar postások szakszervezeti mozgalmát. Hasznos lenne egy ilyen irányú tapasztalatcsere — hangzik el a kívánság. Örömmel tesszük eleget a kérésüknek a Postás Dolgozó című lap és a Budapest 78. hivatal szb-je részéről. Szerintünk ez a tapasztalatcsere május 6-ától állandósult... (Béres)

TAPASZTALATCSERE — SZOVJET KOLLÉGÁKKAL

ELŐTÉRBE AZ OKTATÁS

A KPM június 7-én országos értekezleten tárgyalta a szakemberképzésének problémáit. Dr. Csanádi György közlekedési és postaügyi miniszter megnyitó szavai után Horn Dezső, a miniszter első helyettese elemezte az oktatás eredményeit és a további feladatokat, az oktatási reformtörvény végrehajtásának szempontjából. A tárca szintjén jelenleg 26 szakma elsajátítására van lehetőség szakmunkás-tanuló iskolákban. A várható 182 millió forint áll rendelkezésre oktatási célokra. Intézkedés történt az emelt szintű oktatás megvalósítására is.

A harmadik öt éves tervben 182 millió forint áll rendelkezésre oktatási célokra. Intézkedés történt az emelt szintű oktatás megvalósítására is. A szakmunkásképzés bevezetése sőt illetően olyan formán, hogy a magasabb elméleti tudás megszerzése mellett az érettségi rövidebb idő alatt szerezhető meg.

Tárcaszinten jelenleg is biztosított minden szakma technikus képzése. A technikumok 1200 nappali és 2000 esti levelező hallgatót vesznek fel. 44 szakmunkástanuló-intézetben jelenleg 10 300 tanuló képzése folyik. Ezenkívül 20 szakközépiskola is működik. A szakoktatás szükségessége előtérbe került, s a lehetőségek pedig egyre bővülnek.

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNK

Szakszervezetünk elnöksége május 26-án tartotta esedékes ülését, amelyen megtárgyalta a Szakma ifjú mestere mozgalom helyzetéről szóló jelentést. Erről lapunk más helyén adunk részletes tájékoztatást. Majd megvitatta a szakszervezeti tisztségviselők 1964/1965. évi oktatásáról szóló jelentést, illetve az 1966/69. évi oktatási tervjavaslatot. Napirendre került a központi vezetőség 1965. november 18-i ülésén, a postás dolgozók szocialista neveléséről hozott határozat végrehajtásáról szóló tájékoztató jelentés is.

A jelentéseket a viták és a kiegészítések után az elnökség elfogadta.

Szakszervezetünk gazdálkodásáról

A szakszervezet elnöksége és központi vezetősége megtárgyalta és elfogadta az 1965. évi gazdálkodásról szóló jelentést. A jelentés megállapította, hogy 1965-ben is rendelkezésre álltak a szakszervezeti tagság sok irányú igényeinek kielégítéséhez szükséges anyagi eszközök.

Szakszervezeti szerveink minden szinten éltek az önállósággal, valamint a tagság által elfogadott költségvetés adta lehetőségekkel, emellett gazdálkodásuk fegyelmezett és takarékos is volt.

Az elmúlt évben nőtt az érdeklődés a gazdasági, pénzügyi kérdések iránt. Az alapszervezetek taggyűlésein a tagság egy része bátrabban tett észrevételt a gazdálkodással kapcsolatban. Ezek még szórványosak ugyan, de örvendetes, hogy az alapszervezetek tagsága egyre több helyen él az ellenőrzés jogával.

Hogyan alakult a szakszervezet tagdíjbevétele, s mire használta fel azt az elmúlt esztendőben?

A tagdíjbevételei előirányzatot, amelyet év közben 200 000 forinttal emeltünk, 102,8 százaléka teljesítettük. A befizetett tagdíjak összege 9 248 000 forint, ami 6,6 százalékkal több az előző évinél. Az adatok azt bizonyítják, hogy mind a tisztségviselők, mind a tagok a vállalt kötelezettségüknek eleget tettek. Különösen jól dolgoztak a Baranya, Csongrád megyei, valamint a budapesti alapszervezetek.

Ha a tagdíjbevételek felhasználását a szervezeti felépítés szerint vizsgáljuk, azt látjuk, hogy a bevételek 48,6 százalékát az alapszervezetek, 16,8 százalékát a középszervezetek, 29,6 százalékát a központ használta fel, 5,0 százalék pedig SZOT-járuklak volt.

Az alapszervezetek közismert 35 százalékos részesedésén felül figyelembe vettük a külön részesedést és az alapszervezetek helyetti az SZTK-nak központilag terített temetkezési és szülési segélyeket is. E segélyek összege 616 000 forintot tett ki.

Az alapszervezetek költségvetésileg 1965-ben 4 520 000 forintot használtak fel. Ebből rendkívüli segélyekre 483 000 (10,7 százalék), szociális célokra, 1 286 000 (28,4 százalék), kulturális célokra 1 297 000 (28,6 százalék), szervezési és ügyviteli célokra 1 153 000 (25,5 százalék), sportcélokra 301 000 (6,8 százalék) forintot fordítottak. Az arány jónak mondható, örvendetes a kulturális kiadások növekedése. Rendkívüli segélyekre azonban csak az előirányzott összeg 31,7 százalékát használták fel. Ez azért kifogásolható, mert ugyanakkor az alapszervezetek a nyugdíjasok részéről jelentkező igényeket gyakran nem elégitették ki.

Mire fordította a szakszervezeti központ a rendelkezésére álló tagdíj- és egyéb bevételeket?

A kulturális célok közül kiemelni a Budapesti Központi Művelődési Ház támogatását 120 000 forinttal, a szegedi és nyíregyházi kultúrotthonok felújítására nyújtott 131 000 forint és a könyvtárak fejlesztésére fordított 213 000 forint támogatást. A postás fiatalok egyéb tömegkulturális igényeinek kielégítéséhez 103 000 forinttal járultunk hozzá.

A szociális célok közül említést érdemel a balatonalmádi és a hajdúszoboszlói üdülők üzemeltetésére fordított 570 000 forint, a zirc-tündérmajori és a balatonszabadi gyermeküdülők fenntartására fordított 455 000 forint, a külföldi cseréüdülteshez nyújtott 125 000 forintos hozzájárulás, a nyugdíjasok étkeztetéséhez nyújtott 144 000 forintos segítség és a központilag fizetett 75 000 forint rendkívüli segély, továbbá a fiatalok tüdültetéséhez nyújtott 78 000 forintos hozzájárulás és az üdülők felújítására fordított 356 000 forint. Ez utóbbi összegből többek között a hajdúszoboszlói üdülőkbe bevezettük a gázfűtést, a balatonalmádi üdülő konyhájában áttértünk a propán-bután gáz üzemelésre, ugyanott megépült az új virágház, balatonszabadi gyermeküdülőkben napozó épült és számtalan kisebb felújítási munkát végeztünk el.

A postás sport támogatására 609 000 forintot fordítottunk, amely összegből az alapszervi sportcsoportok támogatására 451 000 forintot juttattunk.

Még hosszasan sorolhatnánk azokat a kiadásokat, amelyeket a postás dolgozók kulturális, szociális és sportolási ellátottságának megjavítása érdekében eszközöltünk. Ezzel is eleget tettünk a szakszervezet egyik alapvető céljának, hogy a bevételekből minél többet adjunk vissza a tagságnak.

A szakszervezet állóeszközökből, készleteiből és pénzügyi eszközökből álló vagyona 1965. december 31-én 27 256 000 forint volt.

Szervezettségünk országosan 97,3 százalék, vidéken 97,9 százalék, Budapesten pedig 96,6 százalék, ami átlag 0,3 százalékos növekedést jelent.

A fizetőképesség az elmúlt évhez képest 96,3 százalékról 96,8 százalékra emelkedett. A három hónapnál hosszabb idővel elmaradók száma 0,6 százalék. Ez nem sok, azonban figyelemre méltó, hogy a nevelő-, felvilágosító munkában van még tennivalónk.

Főleg a megyei revizorok tevékenysége eredményeként az alapszervezetek gazdasági, pénzügyi munkája biztató, javuló irányzatú. Bizonyítják ezt elsősorban a revizori jegyzőkönyvek, amelyekben egyre kevesebb az érdemi kifogás, továbbá az alapszervezetek által beküldött költségvetések és beszámoló jelentések.

1965-ben tovább fejlődtek az alapszervezetek mellett működő KST-k. Részükre az elmúlt évben 480 000 forint forgóeszköz-kiegészítést nyújtottunk. Ezzel az összeggel minden felmerült igényt kielégítettünk.

Végezetül a központi vezetőség és az elnökség köszönetét tolmácsoljuk mindazoknak a tisztségviselőknek — elsősorban a szakszervezeti bizalmiaknak, gazdasági felelősöknek és szb-titkároknak —, akik a maguk területén erejükhez mérten támogatották az 1965. évi költségvetésben foglaltak megvalósítását és nem utolsósorban a tagdíjbevételei előirányzatok teljesítését.

Arany Lajos,
a főkönyvelőség vezetője

Maradandó emlék

A Hungária-expressz május 17-én 8 óra 10 perckor kigördült a Nyugati pályaudvarról. 31 magyar postás dolgozó is helyet foglalt benne. Irány: a Német Demokratikus Köztársaság, Thüringia, az egykori határvidéki várból alakított leitenbergi üdülő, 16 napot töltöttünk ott, illetve a változatos programban biztosított különböző érdekes helyeken.

Jártunk a háborús pusztulásból újjáépült, fejlődő Drezdában, annak világhírű képtárában, a Zwingerben, Buchenwaldban, ahol minden nap 10, 12 és 15 órakor harangjáték szólal meg. Kegyelettel helyeztük el virágainkat a koncentrációs táborban kivégzett magyar deportáltak és Ernst Thälmann elvtárs emlékműveinél. Az üdülő romantikus környékén sokat kirándultunk, hajókéztünk a hochenwartei tavon, voltunk Weimarban, Goethe, Schiller és Liszt Ferenc lakóhelyein. Lipcsében, a vásárvárosban megtekintettük a „Népek nagy csatája” monumentális emlékművet, majd autóbusszal Potsdamba rándultunk ki. Berlinben két és fél napot töltöttünk. Láttuk a Brandenburgi kaput, amely mesterségesen választja el Kelet- és Nyugat-Berlint, s fővárosa révén magát a német népet is.

Kedves volt számunkra a leitenbergi postahivatal dolgozóival, valamint a német Postás Szakszervezet és a Postaügyi Minisztérium vezetőivel folytatott baráti találkozók. Köszönet mind a magyar, mind a német posta szakszervezeti és szakmai vezetőinek a szép napokért.

M. E.

Bíráltunk

— intézkedtek

Lapunk áprilisi számában — de előzőleg is — foglalkoztunk a Központi Hirlapiroda expedíciójában dolgozók munkakörülményeivel. Tettünk néhány kritikai megjegyzést, amelyek egy részére Buza Mártonné dr. vezérigazgató-helyettes levélben válaszolt. Új kezelési rendet dolgoztak ki a nyomdai kötegek pályaudvari átadására és feldolgozására, így az öt legnagyobb nyomda a nagy példányszámú lapokat nem az expedícióba, hanem közvetlenül a kijelölt pályaudvarokra szállítja, s a hirlapkötegek feldolgozása a pályaudvarokon történik. A múlt év júliusától fokozatosan 14 folyóirat kötegelését, feldolgozását vonták be az új kezelési rendbe. Létrehozták a Budapesti Lapraktárt, ahová a napilapok kivételével a fővárosban megjelenő összes lapot az expedíció kikerülésével szállítják. Innen kerülnek a szetosztás után a hirlapelosztókba és a postahivatalokba.

A bevezetett új eljárások eredményei a következők:

— Havonta 8,5 millió lap-példányt a Központi Expedíció kikerülésével dolgoznak fel.

— A Központi Expedíció zsúfoltsága a hirlapanyagon túlmenően létszámban is jelentősen enyhült.

— A létszámcsokkenés szociális és egészségügyi ellátottság tekintetében jelentős javulást eredményezett.

— Az expedíció dolgozói jelentős improduktív munkától szabadultak meg, így javult a munka minősége is. A Posta-vezérigazgatóság a jövőben is keresi azokat a lehetőségeket, megoldásokat, amelyek jobbak teszik az expedíciót, javítják a dolgozók munkakörülményeit.

Áprilisi számunkban Akad még tennivaló bőven cím alatt a Postai Épületkarbantartó Üzem vezetőit bíráltuk munkavédelmi hibáikért. Kunert Ferenc igazgató, elismerve a kritika jogosságát, írásban utasította az építészvezetőket, hogy a vidéki munkahelyeken — a törvényes előírásoknak megfelelően — személyesen, vagy helyettesük révén vegyenek részt a havi munkavédelmi szemléken. Írásbeli figyelemztetést kapott Magdal Antal segédmunkás, mivel a mérszoltásnál nem viselte a védőszemüveget. (Mit kapott a felelős munkavezető?)

Szabó László, a Soproni Postaigazgatóság vezetője szintén az áprilisi számunkban megjelent bírálatra válaszolt. Intézkedett, hogy Kapuvártól a leendő körzetmestert megfelelően kioktassák jövőbeni feladatairól. Mivel az esetből messzemenő következtetést vontak le, a Megyei Távközlési Üzem dolgozói részére szakmai oktatást is szerveztek.

Májusban Munkavédelmi Szemle címen foglalkoztunk a HÁLEP budai termelési osztályának raktárproblémájával. Horváth Ferenc, a Budapesti Távközlési Igazgatóság vezetője közölte, hogy a fenti ügyben a Postavezérigazgatósághoz fordultak, s kérték, hogy a Posta Központi Járműtelepnek az épületben levő garázs-helyiségeiből mintegy 85 négyzetméter terület leválasztását engedélyezzék. A Postavezérigazgatóság előttünk ismeretlen okok folytán még nem intézkedett. Vegyük figyelembe, hogy az említett raktárban mindennapos balesetveszély áll fenn!

Májusban a Saját erőből című sportcikkekben a budapesti sporttelep szakszerűtlen pályakarbantartását tettük szóvá. Zsiris István, a Postás Sport Egyesület elnöke közölte, hogy a bírálat nyomán tanácskoztak a pályagondnokok, s két nyugdíjast alkalmaznak, akiknek feladatuk lesz a locsolás, az atlétikai pályák szépítése, karbantartása.

B. Gy.

Társadalmi: SZAKSZERVEZETI BIZALMI

A Posta Központi Táviró Hivatalában szorgosan munkálkodnak a kis készülékek előtt ülő nők. Kapcsolatot tartanak az ország különböző városai, de „leveleznek” New Yorkkal, Tokióval, a Fülöp-szigetekkel is. Kinek örömet, kinek szomorú hírt kopogtatnak — pontosan úgy, ahogyan a feladó kívánja.

— A jó távirások nem tévednek — igazít helyre egy élénk tekintetű, fürgő mozgású fiatalasszony, majd hozzátézi: legalábbis nagyon ritkán. A szakszervezeti csoport azt vállalja, hogy a belküzelési idő legfeljebb 40 perc lesz hiba nélkül.

A beszélgetőpartner neve Bédai Béláné, beosztása elsőosztályú kezelő, társadalmi tisztsége szakszervezeti bizalmi. Kilenc éve élvezi társai bizalmát, s majd egy évtizede dolgozik mások érdekében, kihasználva a munkaközi szüneteket, a szabad percekét, az ebédidőt. De ezt teszi többé-kevésbé a többi, összesen ötvennyolc bizalmi is.

Hogyan élnek a rájuk ruházott bizalommal? És hogyan tudnak élni jogaikkal? Hiszen előfordul, hogy egyetlen műszak alatt hat-hétszáz, sőt olykor ezer táviratot is továbbítanak!

A válasz: Akarni kell, akkor minden rendben megy.

S a szakszervezeti bizalmiak eleget akarnak tenni kötelezettségeiknek, élni akarnak a rájuk ruházott jogokkal. Társaik értenek már a szemük villanásából is, megszokták, mert beszélgetésre ritkán adódik alkalom.

A legutóbbi bevezetésnél különösen sok dolgnak akadt — mondják. — Méréseinkel

lett, ki mennyit érdemel a rendelkezésre álló összegről. Sok üzemben, hivatalban megirigylhetné az itteni bizalmiak jóformán önmaguk által kivívott jogkörét, tekintélyét. Egy-egy szakszervezeti csoport (amely azonos a brigádokkal) megkapja például a jutalmazásra szánt összeget, s annak felhasználásáról önmaguk döntenek. Különösen büszkék arra, hogy a bizalmi és a brigádvezető javaslatát majd minden esetben jóváhagyja a csoport. Megnyugvással veszik tudomásul a kisebb kollektívák, hogy az eléjük terjesztett javaslatok megfontoltságról, körültekintésről tanúskodnak.

Az önálló szakszervezeti életet, a kiterjedt gyakorlatiasit jogkörét példázza az is, hogy az évi szabadságolási tervet is önmaguk készítik. Figyelembe veszik, hogy a gyermekek csak nyáron mehetnek szabadságra, az iskolai szünetben. Utánuk azok jutnak előnyhöz, akik a legjobban dolgoztak. De nem tévesztik szem elől az egyéni kívánságokat sem. Egyszóval: a többség megelégedésére elrendezik egymás életét anélkül, hogy a vezetőiknek az külön munkát adna.

Érdekes időt szentelni rá, megvizsgálni, hogyan reagálnak mindezekre a hivatal dolgozói. Mindenekelőtt úgy, hogy őszintén magukénak vallják a szakszervezetet. Ezt példázza a 99 százalékos szervezettség, az egy főre eső 17 forintos tagdíjlatlag (az egy főre eső átlagbér 1700 forint), és a 96 százalékos tagdíjfizetési készség. Átmeneti elmaradás inkább a betegek, a szabadságon levők között tapasztalható, de azok is pótolják a kényszerű mulasztást.

— Azt tapasztaltuk, hogy a legkényesebb kérdések eldöntését is nyugodtan rábízhajtuk a szakszervezeti csoportokra, a brigádokra — mondja Csomor László szb-titkár és Kővári Béla, az elnök. — Mi pedig gondoskodunk arról, hogy időben tájékoztassuk a bizalmiakat, rendelkezésükre bocsássuk azokat a kimutatásokat, amelyeknek ismerete megkönnyítheti döntésüket.

Egyszóval a vezetők többsége azt vallja: a megoldásra váró kérdéseket ott kell eldönteni, ahol azok a szakszervezeti csoportokban felmerülnek. Ebből az következik, hogy a szakszervezeti bizottság nem sajátítja ki a bizalmiak jogkörét. Engedi, hogy a csoportok éljék önálló életüket. Ez a titka a hatékony szakszervezeti munkának.

Ezek után már azon sem csodálkozunk, hogy a szűkös öltözt, és tisztálkodási lehetőséggel járó kényelmetlenségeket jól viselik. Tudják, meg is fogalmazták: „Adott helyzetben mi sem segíthetnénk azonnal. A zsúfoltság mérséklésének lehetőségét ki kell várni.”

A Városház utca 18-ban, a Posta Központi Táviró Hivatalának épületében 58 szakszervezeti bizalmi örködik a szervezett dolgozók érdekében. Fárdasúkat nem kérnek és nem is várnak külön jutalmat. Legnagyobb elismerésnek azt tartják, ha erőfeszítéseik sikerrel járnak. Olyan emberek ők, mint a csoport többi tagjai, csak egy kicsit többet tesznek másokért, munkatársaikért.

Zsidai Pál

Az ifjú mesterek mozgalmáról

A szakszervezetünk elnöksége májusban vitatta meg a Szakma ifjú mestere mozgalom szervezéséről és értékeléséről szóló határozatának végrehajtását, amelyet a KISZ Központi Bizottsággal és a Postavezérigazgatósággal egyetértésben 1962-ben hozott. Megállapította, hogy a határozatot alappjában végrehajtották, s a résztvevők száma 1965-ig állandóan emelkedett. A mozgalom a postásfiatalok körében népszerűvé vált, fokozta szakmai és politikai képzettségüket, segítette a postai feladatok végrehajtását. De az eredmények mellett több olyan hiányosságot is megállapítottak, amelyek megszüntetése sürgető. A Budapesti Postaigazgatóság, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság a Budapesti Bizottsággal közösen kezdeményezte a SZIM-mozgalom feltételeinek módosítását.

Tagadhatatlan, hogy a mozgalom érdekében jó szervező munkát végeztek a szakszervezeti szervek, a KISZ-alapszervezetek és a szakmai vezetők. Jó munkát végeztek a vizsgabizottságok a vizsgák lebonyolításánál is. Kevésbé mondható el ugyanez a jelentkezések és a vizsgák közötti időszakra. A forgalomnál dolgozó fiatalok évközi segítését, a konzultációk megtartását többségében az oktatási hálózatra bízták. Ennek következtében — és a szakszervezők, társadalmi szervek segítésével — néhány helyen a konzultációk a szakmai beszámoltatás szintjén mozogtak. Előfordultak olyan esetek is, hogy a hiányzó fiatalokat — ahelyett, hogy a nehezebb kérdéseket megmagyarázták volna nekik — kizárták a vizsgákról. Így azután a várható 10–15 százalékos létszámcsokkenés a 42 százalékot is elérte.

A postás fiatalok körében egyre nagyobb a számuk azoknak, akik magasabb állami, vagy postai képzéssel rendelkeznek. Ezek csak elvétve vesznek részt a mozgalomban. Az okokat vizsgálva az elnökség megállapította: A jelenlegi feltételek elavultak és átformálásra szorulnak, mert nem ösztönzik a magasabb képzettségű fiatalokat a vizsgák letételére. Vonatkozik ez a segédtisztis képzettségükre is. Elavultak a feltételek, de akadnak olyan munkakörök is, amelyekre nem állapítottak meg feltételeket.

Igen ritkán történik meg, hogy a Szakma ifjú mestere mozgalomban sikeresen vizsgázott fiatalokat kitüntetés-ként magasabb képzettséget biztosító szakmai tanfolyamra (felsőfokú tiszti) javasoljanak. Az elnökség javasolta, hogy a feltételeket mielőbb át kell dolgozni. E célból a Postavezérigazgatósággal közösen bizottságot alakított. Feladata lesz az új feltételek kidolgozása, továbbá behatárolni tanulmányozni az olyan postaszervek területét, ahol a mozgalom eredményes. A tervezett feltételeket — a szakkollegiumi és elnökségi jóváhagyás előtt — a KISZ-alapszervezetek javaslata alapján — a mozgalomban eddig legeredményesebben részt vett fiatalok bevonásával ankéton vitassák meg. A határozat módosítását és a feltételeket még ez év végéig minden érdeklő postaszervi szakmai és társadalmi szervezethez el kell juttatni.

Kérjük a postásfiatalokat, a KISZ-t és a szakszervezeti szerveket, hogy a feltételek átformálásával kapcsolatos javaslataikat legkésőbb augusztus 15-ig küldjék meg a Postások Szakszervezete közgazdasági osztályához.

Sütő István

A nemzetközi szakszervezeti mozgalom hírei

A POSTÁS SZIMFONIKUS ZENEKAR 50 fős csoportja Bíró Bódis József titkár elvtárs vezetésével 1966. június 2-tól 13-ig Párizsban tartózkodott. A zenekar dr. Vasadi Balogh Lajos karnagy vezényletével különböző munkásközpontokban és koncertteremben nagy sikerű hangversenyt adott. (Részletes ismertetést júliusi számunkban adunk.)

Május hó 17. és június 1. között az NDK-ban 30 fős postás magyar üdülőcsoport tartózkodott. Június 9-én viszontként az NDK-ból német üdülőcsoport érkezett hazánkba. 12 napot Balatonalmáiban, 2 napot Budapesten tartózkodtak. Az üdülés mellett szakmai és szakszervezeti

tapasztalatcsereére is sor került.

Az Ausztráliai Egyesült Postás Dolgozók Szakszervezetétől érkezett tájékoztatás alapján a női munkaerők alacsonyabb bérezése miatt változatlanul tart a vita a postaigazgatóság és a szakszervezet között. Ezért a postatitkár viselő az ausztrál posta történetében először 24 órára beszüntették a munkát. 7000 postatitkár viselő vett részt a munkabeszüntetés kimondó gyűlésén, s azt követően a férfiak is felfüggesztették a túlórázást, csak a szabályos munkaidő szerint dolgoztak. Az események miatt hatalmas levelepostai anyag halmozódott fel a hivatalokban.

Sz. K.

Férfinap Komáromban

A férfinapok megrendezése már szinte hagyomány a komáromi 1. postahivatalban. Az idén is lelkesen készülték a dolgozók a napra. Izlésesen elkészített meghívót kaptunk. A klubszobában terített asztalokkal fogadtak bennünket. Merez Lászlóné kedves köszöntőt mondott, majd mindenkinek átadott egy emléklapot, amelyen a címzettet rajzokkal jellemezték.

A férfiak nevében Józsa Gyula szb-titkár jellemezte köszönetet, s minden szaktársának rózsával kedveskedett. Ezután következett az est fénypontja. Az egyik szaktársnő kanakkal teletűzdelt bakksával kínált mindannyiunkat. Csúszott is rá a sör. Jól éreztük magunkat.

ADLER JÓZSEF bizalmi

Rendezői

— dramaturgi hibákról

A Nemzeti Színház évad végi bemutatója Déry Tibor: Bécs 1934 című történelmi színműve volt. A drámát, amelyet Déry voltaképpen Befejezetlen mondat című nagysikerű regényének alapján írt, a hivatalos kritika már mérlegelte, s joggal mutatott rá súlyos gyengéire. Mindehhez érdekes adalékként közöljük néhány postás dolgozó véleményét. Különös véletlen: a regényt egyikük sem olvasta.

— Aktívan foglalkozom politikával, munkahelyemen KISZ-propagandista vagyok — mondja Kovács Ferenc, a Központi Táviróhivatal ügyviteli vezetőhelyettese. — Talán szembekerülök most a hivatásos kritikusokkal, de meg kell őszintén mondanom: engem a darab rendkívül lekötött. Az emberi töprengésre készteti. Szinte ott éreztem magam az 1934-es Bécsben, amikor a munkásság általános sztrájkja fegyveres harcra alakult — végül vereséggel végződött. A túlerő hamar letörte a híres proletárháza, a Marx Károly-udvarba gyűlt forradalmárok ellenállását. A színmű emlékeztetett az 1956-os eseményekre is, amikor jómagam a hivatal becsületes dolgozóival együtt hasonló helyzetbe kerültem, vagyis — mint egy ostromlott várban — fegyverrel a kézben kellett helytállnunk a ránk törő ellenforradalmárokkal szemben.

— Nekem ugyan nincsenek olyan személyes élményeim — mondja felesége, aki a Budapest 114-es postahivatal táviráza —, mint a férjemnek, de az előadás nagy része engem is lekötött. Voltak persze unalmas és vontatott részek is, különösen a második felvonásban, amikor mintha megállt volna a játék.

A Csekkleszámláló Hivatalban Güllich Évával, a bontási osztály számadás-felülvizsgálójával beszélgetünk, aki egyébként a hivatal KISZ-titkára is.

— Másodéves joghallgató vagyok, éppen vizsgaidőszakban, tehát meglehetősen ideges lelkiállapotban láttam a darabot — kezd. — Volt először olyan érzésem, hogy hasznosabb is elodáztam. Nem fakad az addig megismert jelleméből, inkább a lány iránti szerelemből teszi. Kitűnő viszont a lány alakja. Neki még azt is elhiszük, hogy a kormányfőtanácsosnak ezt az ingadozó fiát valóban a munkásság oldalára tudja állítani. Tetszett még a párbeszéd. Ezek valóban magukon viselik egy neves író keznyomát. Remek a „professzor”, vagyis a Balázs Samu alakította kávéház tulajdonos rezonáns-jellegű figurája. A Marx-udvar egyik lakásában tanakodó munkások végül is úgy látják: nem hullákra van szükség, tehát úgy tesznek helyesen, ha a túlerőnek engedve elvonulnak...

— De vajon valóban helyesen tették-e? — szól közbe Varga Ilona, a bontási osztály ellenőre, akivel együtt látták az előadást. — Nekem például a legrokonoszenesebb az öreg Huber volt, akit Tyll Attila alakít. Ő a következő, a végül kitartani kész forradalmár. Markáns alakjára sokáig emlékezem. S úgy érzem, az író kissé nyitva hagyta a kérdést: helyes volt-e a többség döntése, vagy sem. Persze, érthető a meghátrálás, hiszen akkor a legtöbb üzemben már feladták a sztrájkot, munkába álltak, s az ellenállók magukra maradtak. De a nézőben még így is kétség marad afelől, hogy végül is helyesen cselekedtek-e a dráma hősei.

Ismét Güllich Évát a szó:

— Básti Lajos — az idősebb Goga alakítójaként — rövid szerepben is remek! Hiába, ő mindig „a Básti”! Egyébként figurája is jól van megírva. Kár, hogy ez nem áll a színmű minden jelenetére. Major Tamás rendezése igyekezett javítani a dolgokon, de nem mindig sikerrel. Hogy összegezzem: a darab megérdemelt volna a színház részéről is jobb dramaturgi munkát, pergőbb játékok teremtő rendezést.

S itt találkozunk a megkérdezett nézők véleménye a hivatalos kritikával. Viszont említésre méltó: mind a négy riport-alanyunk kijelentette: ezek után feltétlenül elolvassa Déry Tibor regényét!

G. Szabó László

Sugár László:

A postarabló

Béla napok óta nem evett. A koplalás oka: Erzsike! De ne vágjunk a dolgok elébe.

Azon a bizonyos szombat estén ismét ott várta Erzsikét... s jött! Szőkén, feszesen, karcsún, túsarkú cipőjének kopogása visszhangot dobantott Béla szívében. Béla barna képén meglágyult a mosoly, ahogy belekörtözött Erzsikebe... és elindultak. Hol is kezdődött a baj? Ki emlékszik már arra? Elég, az hozzá — a fiataloknál hamar megcsúsz az ilyesmi — összevesztettek. Ilyen szavak ropogtak a levegőben: „soha többé”, „örökre vége” és így tovább. Úgy jött, mint a nyári zápor —, de nem múlt el. Nem jött rá napfény, sem szivárvány, csak sötét borulás. Béla versenyt kelt a régi, híres koplaló-művészekkel. Aztán hirtelen elutazott. — Ugyanis épp esedékes volt a beutalója Balatonszendrőre. — De mit neki nyár, napfény! Ott bent valahol a szíve táján, csak a ború és a sötétség honolt. Egyszerre csak nem bírta tovább. Felpattant az asztal mellől a borjúsült fogyasztásának kellős közepén és — asztal-szomszédjainak furcsa tekintetétől követve, le-szárguldozott az üdülőtelep csupa üveg, csupa nikkel postahivatalába, ahol a pult mögött Kati stemplizte buzgón a leveleket, utalványokat. Kati keze megállt a levegőben, feketé szeme rémülten meredt a levágató „postarablóra” —, mert nem is lehetett más — és már-már sikolyra nyitotta szájakáját, amikor a „postarabló” lefékezve előtte, elrebegett: „Levelet, vagy élelmet!” — Persze ez csak Kati felszágazott fantáziájában hangzott így, a valóságban a dúlt fiatalember postán maradó küldeménye után érdeklődött, s még a feladó nevét is kikotyogta. Kati visszaverte

lélekjelenlétét — kissé ugyan reszkető, de bizonyos mértékig hivatalos hangon — megkérdezte a címzett nevét, majd keresgélni kezdett a rekeszben.

— Nincs! — jelentette ki.

Béla néhány bocsánatkérő szót dadogott a nagy melegeiről, meg miegymásról, és diszkrétan távozni akart.

— Milyen névre is vár levelet? — kérdezte részvétellel a hangjában Kati.

— Telkes Béla — nyögte.

— Még jöhet... a délutáni postával... tessék majd érdeklődni.

— Köszönöm — s indult bizonytalan léptekkel kifelé.

— Szegény fiú — nézett utána Kati.

— Mi lehet a baja? — tűnődött Pista bácsi, a kézbesítő.

— Hogy-hogy mi? Szerelmes! — S Katiban máris megszületett az elhatározás; nem hagyja szenvedni ezt a szegényt. Az írógéphez ült.

Másnap Béla ismét megjelent a pult előtt, Kati piruló mosollyal ugrott.

— Levele jött, úgyge megmondtam — és elébe tette az illatos, géppel címzett borítékot. Béla nem vághatott valami okos képet, mert Kati kuncogni kezdett.

— Kö... Köszönöm — dadogta és indult a zsákmánnyal.

— „Drága, egyetlen Bélám! Bocsáss meg, hogy géppel írok” — így kezdődött a levél, aztán volt benne örök szerelem, boldogságra várás és minden szép, már ami egy ilyen levélben kell, aztán az aláírás: „Imád, Erzsike”. Béla aznap este három üveg lécset evett és vacsora után elment egy ádag lőrészre a Ludas

Sürgősen javítsanak a távirómunkások munkakörülményein

resszusi munkaverseny? Olvastunk az újságokban róla, de nálunk a szakszervezet, a KISZ és a szakmai vezetés nem segíti eléggé ezt a mozgalmat — válaszolnak a munkások őszintén, szemrehányón.

A 14 közül néhány még ipari tanuló, nem sokáig, hiszen június 22-én vizsgáznak, s megkapják a szakmunkás-képesítést.

Igen ám, de nem lesz sok köszönetünk benne — halljuk Juhász Ferenc ipari tanulóét. — Az igazgatóság tíz harmadéves tanulóét vett állományi létszámba és segédmunkásként hatforintos órabérrel hálózatépítő brigádkhoz kerülünk. Június 23-án visszatérünk ide szakmunkásként és mit tessék gondolni, mennyi lesz az órabérünk? Öt, azaz öt forint hatvan fillér. Ugyanakkor sokat hallunk az idősebbektől, a vezetőktől az ösztönöző bérezésről. — Szinte érthetetlen számunkra ez a helyzet. Mindenesetre valahol hiba történt, az igazgatóság részéről.

Miért 10 forint?

Kecskeméten, az új Lenin-városrészben találjuk meg a brigádokat. Megismerkedünk Kiss Pál szakszervezeti bizalmival, Márton Mihály és Perjés István csoportvezetőkkel, Gyimesi János előmunkással, Varga Jánossal, aki 1929 óta végzi ezt a munkát. Három brigád két munkahelyen dolgozik.

Tudomásul vettük, hogy ezentúl vidéken kell dolgoznunk, távol családuktól. De azért többet is törődhetnénk velünk. Két napja vagyunk Kecskeméten, s ez alatt mi szaladgáltunk szállás és anyag után. Szállást e városban 10 Ft-ért is nehezen lehet kapni. Amit pedig sikerült megszerezni, az sem megfelelő, nincs tisztálkodási, főzési lehetőség — halljuk Kiss Pál bizalmiától. — A kongresszi verseny? Ha majd megismerjük az itteni tervfeladatunkat, a munkát, és a feltételeket is biztosítják, akkor tudunk munkafelajánlásokat tenni. Amíg ez hiányzik, addig nem! — jelenti ki a bizalmi. Van igazsága. S mit

mond Pettendi János üzemvezető?

— Nem tehetek róla. Az igazgatóság 10 Ft-nál több szállásdíjat nem ad.

Hogy milyen volt régen? Jobb arról nem beszélni. Istállóban, fészerekben, szalmán aludtunk. Hónapokig nem láttuk családunkat. Azóta változott a mi életünk is. Igényesebbek lettünk. Több gondoskodást várunk a vezetőinktől. Nem nekünk kellene a munkahelyre érkezés után szálláshelyért futkosnunk, ez a vezetők feladata — jegyzi meg az egyik távirómunkás. Bizony igaz. Egyetértünk. Az emberek ne szállásszerzéssel, hanem munkával töltsék el a napot.

A szerszámok? Sokat lehetne panaszkodni! Egységsíthetnek például a csavarokat. Sajnos, ahány szerelék, annyi különböző méretű csavar, s azokhoz több kulcs is hiányzik — mondja Vida Ferenc távirómunkás.

Szegedi bajok

Szegeden is találkoztunk HÁLEP-dolgozókkal. Molnár István munkavezetővel beszélgettünk először. 1936-ban kezdte, mint távirómunkás. Tőle tudjuk, hogy az ittenieknek már kedvezőbb a helyzetük, mint a Szatmár és Kecskemét térségében dolgozóknak. Szegeden ugyanis van munkásszállás.

A körülmények befolyásolják a morált, a munkások egymás közti kapcsolatát is. Az egyik kábelakna mélyén Mészáros Tibor ifjúmunkás malterösszerpenyővel meregette a vizet vödörbe. Társai, Farkas István és Schuck György pedig húzták felfelé a vízzel teli vödört. A víz térdéig ér, s a gumicsizma lyukas, szivattyúval pedig az e fajta munka könnyebb lenne.

Kik miért felelősek?

A panaszok, hibák elsősorban a Szegedi Postaigazgatóság vezetőit kell, hogy elgondolkodtassák, arra serkentsek, hogy a távirómunkások munkakörülményei — a lehetsé-

geken belül —, mielőbb megjavuljanak. Nem szükséges hetekig, hónapokig tudományosan vizsgálgatni — ahogy ezt Fodor Istvánól, az igazgatóság vezetőjétől hallottuk —, hogy ismertté váljanak az említett problémák. Csak elő kell venni a HÁLEP üzemvezetőjének jelentéseit, amelyek legfőbbjére érdemleges választ nem kapott. Török József, az igazgatóság vezetőjének fejlesztési helyettese az általunk említett panaszokat összességében indokoltan tartotta, s hathatós intézkedéseket ígért.

A felelősség részben a megbízottságot is terheli. Nemcsak törvényadta joguk, de kötelességük is küzdeni a távirómunkások élet- és munkakörülményeinek megjavításáért. Nem elegendő éveken át csak hangoztatni az igazgatóság vezetője előtt a meglevő bajokat, nem szabad beérni azzal, hogy az igazgatóság vezetője e jelzéseket csak tudomásul veszi, hanem igényeljük, követeljük, hogy a szükséges intézkedéseket tegye. Ha az igazgatóság mindezekben késlekedik, kérje a felsőbb szakszervezeti szervek segítségét.

Felmerül a Postavezérigazgatóság felelőssége is. Elhangzott a munkatervülről van szó! Nacsá István körzetmester például elmondotta: az átszervezés óta növekedett az adminisztráció, összesen 11 munkasaplót, ezenkívül analitikus könyvelést és leltárt is vezetnie kell. Emiatt a körzetmesterek csak igen keveset tudnak a munkahelyeken tartózkodni.

Nem holnap, még ma intézkedjenek Szegeden a távirómunkások érdekében. Nem országos jelenségről van szó, hiszen több igazgatóságnál, így a Miskolci, a Budapest vidéki, a Pécsi Postaigazgatóságoknál kedvezőbbek a körülmények. Menjenek el tapasztalatcserére!

SÜTŐ-BÉRCES

vendéglőbe. Kiterített maga elé egy nagy le-
vélpapírt és éppen rákanyarította az első
szót, amikor egy dörmögő hang megszólította.

— Már megbocsát — kezdte Pista bácsi, a kézbesítő, mert hiszen ő volt az. — Megengedné, hogy leüljek?

— Tessék — mutatott a székre nem kis meglepetéssel Béla.

— En volték a Pista bácsi a postáról, már találkozunk.

— Igen, igen — felelte Béla és még két üveg sört rendelt.

— Tudja, fiatal barátom, nagy huncutságot csinálnak magával!... — nyögte ki Pista bácsi.

— Velem? — nézett az öregre tágranyílt szemmel Béla.

— En agglegény vagyok — folytatta Pista bácsi — és nem szívlehetem a női csaláftartást. Meg aztán, úgy, mi férfiak tartunk össze, a jó szerelmet neki... — és szép sorjában elmondta Bélának a délutáni postával érkező levél eredetét.

— A mi Katikánk — fejezte be elbeszélését — a világ legjobb szívű teremtménye. Még a macska lábát is sírba rakja, ha eltört, és szép is, mint a rózsabimbó, no de mégis, az a legjobb, ha minket, férfiakat nem vezetnek az orruknál fogva.

Béla csak bámult maga elé és furcsa módon nem érzett különösebb szomorúságot, ami abban is kifejeződött, hogy még kétszer két üveg sört rendelt. Ejjél után elbúcsúztak. Pista bácsitól csak annyit kért, hogy Katinak erről a beszélgetésről egy szót se. Pista bácsi kezet adott rá.

Kati tovább „gyártotta” Erzsike leveleit, Béla pedig minden nap megjelent, hogy átvegye azokat.

★

Esténként egy fekete szemű lány egy barna fiatalemberrel a parti sétányon kéz a kézben álmodog.

— Miért csinálta?...

— Csak.

— Szeretsz?

— Igen — és így tovább, és így tovább...

S egy napon beborult az ég. Kati könnyes szemmel jött a találkozásra és már messziről lobogtatott egy levelet.

— Erzsike írt — sóhajtott.

— Igazán? — kérdezte rémülten Béla.

— Igazán — sirta el magát Kati.

Béla reszkető kézzel bontotta fel a „valódi”

Illusztrációk: Bakallár József

borítékot. Majd egyre szélesedő mosollyal olvasta

— „Ha hazajössz, ne keress többé. Palival járok, aki sokkal megértőbb velem, mint Te”... és így tovább, és így tovább. Egymásra néztek és kacagtak.

NŐK A TÁVIRDÁN

A Központi Táviróhivatalban 456 nő közül 141 gyermekes anyja. Elsősorban tehát a nők, a gyermekek anyák érdekeit figyelembe véve elmondható, hogy helyzetük megfelelő. Kérésüket, problémáikat figyelembe veszik, és munkabeosztásukat úgy biztosítják, hogy gyermekeiket zavartalanul elláthassák. Mind a munkahelyet, mind az anyákat súlyosan érinti, hogy a postásbölcsődék zsúfoltak, ezért több any a kénytelen tovább maradni illetmény nélkül szabadságon, mint szeretne.

Szociális, egészségügyi és munkahelyi vonatkozásban néhány súlyos, sürgősen megoldásra váró feladatot kell elintézni. Így többek között az évek óta fennálló helyiséghányót. Az öltözőszekrények jelenleg is az emeleti folyosón vannak, a mintegy 30 m² területű pihenőhelyiségben ott töködnének — műszakváltáskor 70–80 ember egyszerre.

Nehéz az étkeztetés gyors, folyamatos lebonyolítása is, mivel bizonyos időpontokban igen nagy a várakozási idő, sok a vita az előző betartása miatt a dolgozók és vezetők között. Nem jó a munkahelyek, géptermekek szellőztetése. Ugyanis az ablakkal való szellőztetés egyes, huzatra ér-

zékeny vagy fázékonyabb nő-dolgozók egészségére káros. A beltéri kezelési osztályon esetenként csúcsforgalmi időszakban van olyan dolgozó, aki napi munkaidejének két-szeresét, tehát 14 óra hosszát tölt egyfolytában szolgálatban. Ez a túlórázásra való felkészítés vagy önkéntes jelentkezés — a jelenlegi túlórázási módszer következménye. A hivatal és a szakszervezet vezetői tudják, hogy így nem jó, és hogy ezen változtatni kell. Jó lenne, ha minél előbb keresnék és megtalálnák a végleges és meg-nyugtató megoldást.

Nagy felzúdulást váltott ki a táviróhivatalban az éjjeli szolgálat idejére bevezetett nyolcórás munkaidő. Hét éven keresztül ugyanis, a nappali szolgálathoz hasonlóan, az éjszakai szolgálat is — szabály-talanul — heti 42 órást volt. Most visszaállították törvé-nyesen heti 44 órára, mivel éj-szaka kisebb a forgalom, mint nappal.

A fenti megállapítások a bu-dapesti bizottság elnökségi ülésén elhangzottak, vizsgálá-tok és jelentések alapján tár-gyalta meg a problémát, s a megoldásra határozatot is hoztak. Bizonyos, hogy a Köz-ponti Táviróhivatalban ha-marosan kedvező változásokat tapasztalnak a dolgozó nők.

● **Megkezdődtek** a színes televízió kísérleti adásai Párizs és Moszkva között. A párizsi televízió programját a Molnyia I. távközlő szputnyik közvetítette a szovjet fővárosba.

● **Philadelphiában** „telefon-oktatást” tartanak olyan diákok részére, akik betegségük miatt nem járhatnak iskolába. A tanító naponta meghatáro-

zott időben kérdezi ki a diákokat. Kórkapcsolással a kérdéseket és a válaszokat valamennyi kis beteg hallhatja.

● **A kis San Marino Köztársaság** javarészt bélyegeiből él. Az utóbbi időben azonban nehézségekkel küzd és alig tud új sorozatot kibocsátani. Most a kormány elhatározta, hogy meglevő készlete jelentős részét eladja.

● **Megkezdte működését** a tunézai televízió. Egyelőre napi három órát sugároz, majd később arab, illetve francia nyelven. Jelenleg tízezer vevőkészülék van üzemben.

Szabó László

Képzőművészeink sikere

A napokban rendezték meg a Postás Művelődési Ház, a KPVD SZ és a KPM képzőmű-vészköreinek kiállítását az Eptők Rózsa Ferenc Művelő-dési Házában. A kiállított di-jakat a zsűri Cséri Lajos, Xantus Gyula, Horváth Fe-renc postás képzőművészek-nek ítélte.

Az alkotások és az alkotók egyaránt ismerősök. A jelenle-gi kiállítás igazolta, hogy a nyári bemutatkozás az egész évi munka összegezése.

Fél évvel ezelőtti látogató-som óta ismét meglepetés várt. A fiatal Banga Ferenc mesélőkedve nem csökkent, sőt képei nagyobb méreteket öltöttek, hogy teleszűfolyhassa sok figurával. Motiválódott alakjai a gyermeki lélek mo-mentumait idézik gobelinjén. A másik meglepetés a lendüle-tes és színes Fehér Agnes. Legsikerültebb darabja talán a „Tokaji utca” című képe. Az alkotás önálló dinamikáján kívül érkezik valami szerény al-kalmazkodást az előképekhez, a tokaji művésztelep kialaku-lóban levő stílusjegyeihez.

Ligeti Miklós és Munkácsi Péter kapták a díjakat, nem-csak a kiállításon való sze-replésért, hanem egész ében tanúsított szorgalmukért. Li-geti is tokaji tájakat állított ki, halvány okkerekre, ultra-marinkra és meleg zöldekre építve. Némelykor azonban fél-léknékné tünik, pedig rajztudá-sa kitűnő. Ami rajzaiban szárnyaló és csapongó fantá-zióról tanúskodik, az olaj-képeiből még egyelőre hiány-zik. Munkácsi Péter három egymás mellé állított figurá-lis képével változtatott kép-írásán. Előnyére. Ezek ösztö-nősebbek, mint műtermi ta-nulmányok. At kell azonban mentenie a biztos anatómiai tudást ezekben az alkotásokba is. E sok lehetőséget rejtő képzerkesztésre Derkovits a legjobb példát.

Antal Ferencről az „Esti hangulat”, de még inkább „A fekete zongora” tetszett. Ez utóbbinak az értéke elsősor-ban a fekete és a fehér szín szellemes elosztása, s csak más-sodszorban a tárgyi utalás. Ku-tas Judit „Magányosan” ci-

má pasztellja, szerencsés vi-lágításban, sokat sejtető. Dom-bi Livia „Temető” című képe nagyon szép, s megérdem el-jogódottságát Zilahy emléke iránt.

Fieber Béla két dekoratív képpel mutatkozott be, me-lyek közül a legüdebb a „Da-ru” című. Színeiben és folt-jaiban a papírkivágáshoz kö-zelít.

A grafikai közül hiányoz-tak a műtör megismeri te-hetség, Göbölös Sándor mun-kái. De találtam itt is egy új nevet, Bém Valériát, aki szin-tén linóleumot metsz, nagy tehetséggel. Sztráki Endre stí-lárisan messziről felismerhető, némelykor azonban a stílus nagyobb jelentőséget kap a kellétől. A kiállításon sze-repel Börcsök László „Bábfé-tő” című energikus rajzával. Együttessen színes, jó él-ményt nyújtó tárlatot lártunk a MEMOSZ-ban. Elismerés il-leti a szakkör vezetőjét, Ho-rváth Ferencet, a szakszerve-zetet, a VI. kerületi Tanácsot.

Jó munkát és sok sikert a közlő wroclawi kiállításhoz is!

Bakallár József

Ahogy a vásáron láttuk

A BNV híradástechnikai csarnokában nagyrészt tel-jesen új kiállítási anyag-gal találkozhatott a közön-ség. Láthatta a korszerű (crossbar telefonközpontot, a mikrohullámú és átvitel-technikai berendezése-ket, a modern színes tele-fonkészülékeket. E beren-dezők már elérik a vilá-gszínt, s állják a ve-nyert a Siemens, a Te-lefunken és más neves cé-gek termékeivel. Nálunk is bevezették már az elektro-nikus vezérlést, s bár az üzemszerű gyártás csak most van kibontakozóban, e területen sem vagyunk elmaradva a fejlettebb or-szágoktól.

Mindezt nemcsak mi, de a nemzetközi bemutatókon megjelenő külföldi szak-emberek is elismerik. Így nyilatkozott többek között a görög posta főszekértője, az iraki posta vezérigazga-tója, az EAK postaügyi miniszterhelyettese. A szá-vaknál többen mond az, hogy a magyar telefonközpontok, mikrohullámú és átviteltechnikai berende-zések ma már mintegy 20 országba jutnak el.

A legnagyobb sikert a Beloiannisz Híradástechni-kai Gépgyár — a vásár nagydíjjal kitüntetett CA 1000-es Crossbar-rendszerű alközpontja aratta. A gyár nemrégiben fejlesztette ki e legkorszerűbb koordiná-takapcsolós alközpontsalá-dót. A család minden tag-ja a 20 vonalostól az 1600, illetve 2000 vonalas típu-sig — kivéve a 100-as és a 200-as típust — ez évben sorozatgyártásban készül. A termék minden tekintet-ben eléri a világ színvona-lát.

A másik nagy sláger az Orion 24 csatornás drót nélküli mikrohullámú táv-közlő berendezése volt, amely igen rövid idő alatti világhírnévre tett szert. A mostani vásáron már a legújabb típusú mikrohu-lámú berendezéseket is ki-állították, amelyeket jövő-re nagy-sorozatban állíta-nak elő. A berendezés postai és vasúti hírközlésre egyaránt felhasználható. Rendkívül nagy előnye, hogy távellenőrző műszer is csatlakoztatásához, amely egyszerre nyolc állomás működésére ügyel auto-matikusan, így az állomá-sokon nincs szükség keze-lő személyzetre.

Hosszán sorolhatnánk még a szebbnél szebb, a korszerűbbnél korszerűbb berendezéseket, gépeket; az öröme csak akkor ve-gyül némi öröm, ha arra gondolunk, hogy mindebből a Magyar Posta egyelőre még igen kevéssel rendel-kezik.

— m. k. —

VENDÉGEINK — ÉSZAKRÓL

„A magyarországi szakszervezeti mozgalomnak lényegesen na-gyobb a tekintélye, mint nálunk...”

Szakszervezetünk meghívására június 3-tól 13-ig a Nor-vég Postások, Forgalmi Dolgozók Szakszervezeti Szövetségé-nek küldöttsége tanulmányozta a magyar postás dolgozók élet-és munkakörülményeit, szakszervezeti mozgalmát.

A delegáció vezetője: Erling Sandvig, a Norvég Postások Szövetségének titkára. Tagjai: Frank Gaustad, a Norvég Pos-tai Alkalmazottak Egyesülete központi bizottságának tagja, Rogmar Ödven, a Norvég Postamesterek Országos Szövetsé-gének alelnöke, Gunnar M. Andreassen, a Norvég Postások Szövetségének központi vezetőségének tagja.

A norvég szakszervezeti delegációnak gazdag programja volt. Agárd, Székesfehérvár, Tihany, Várpalota, Dunaujváros ractahivatalait, a Balatont és környékét, a fővárost és annak több postaszervét, a Parlamentet, a Postamúzeumot, az Operát, a Duna-kanyart és Esztergomot tekintették meg. Találkoztak és eszmecsere folytattak a meglátogatott postaszervek szak-szervezeti aktivistáival, a Postások Szakszervezete központi vezetőségének tagjaival, tisztségviselőivel, a Magyar Posta vezetőivel.

— Azzal a céllal jöttünk Magyarországra, hogy tanul-mányozzuk a magyar postás szakszervezeti mozgalmat, a pos-tás dolgozók élet- és munkakörülményeit és kicseréljük ta-pasztalatainkat. Célunkat elértük és örömmel mondhatom: ta-lálkozásunk nemcsak a két ország postás szakszervezetének és dolgozóinak, hanem a két ország népeinek közeledését is elősegítette — nyilatkozott Erling Sandvig, a Norvég Postások Szövetségének titkára. Majd elmondotta, hogy Norvégiában a pos-taforgalomban 13 ezer postás dolgozó tevékenykedik, s eb-ből 11 ezer szakszervezeti tag. Vannak városok, ahol a szer-vezettség 100 százalékos. Nagy tekintélye van Norvégiában a szakszervezeti mozgalomnak, de megítélése szerint Magyar-országban lényegesen nagyobb a tömegbefolyása, beleszólása a vállalatok gazdasági ügyeibe és a dolgozók élet-és munkakö-rülményeinek alakításába, mint Norvégiában.

— Ezt az alkalmat is felhasználom arra, hogy átadjam a norvég postás dolgozók üdvözlését a magyar kollégáknak. Ta-pasztalatainkról őszintén és reálisan beszámolunk odahaza — fejezte be nyilatkozatát Erling Sandvig, a küldöttség vezetője.

B. Gy.

KÖNYVESPOLC

KASSÁK LAJOS:

EGY EMBER ÉLETE

Az író önéletrajz-regényé-nek mostani, új kiadása is esemény; e nagy művész re-gényében utólrhetetlen erejű képet rajzol koráról. Az évi-zedek próbáját kiállt könyv friss, a szó igaz értelmében mai és modern. Kassák a tis-ta, meg nem alkuvó eredeti alkotó, önfeltárási életregényé-nek meghökkenítő és tisztele-tel parancsoló ösztönzése már megjelenésekor nagy vissz-hangot keltett, osztatlan si-kert aratott, s az író nevét még ismertebbé tette az ol-vasókörzönség előtt. Az új kiadás bizonyítja: e páratlan öszinte-ségű önéletrajzi mű irodal-munk nagy klasszikus alkotá-sai sorába tartozik. Művészi, hiteles érdekessége, lélekrajzá-nak, gondolatainak hűsége, emberi tisztasága és tisztító ereje, ha lehet mondani, ma még fokozottabb jelentőséget kap, mint valaha. Akik végig-élték ezt a kort, politikai, esz-meit és művészi irányait, in-dulatait, Kassák újjáteremtő emlékeztetésének fényében visz-szapereg előttük saját életük, eszméjük.

MADELEINE RIFFAUD:

VIETNAM LÁNGOKBAN

A francia újságíró hóna-pokat töltött Dél-Vietnam par-tizánjai között, ahol megis-merte életüket, harcukat és önfeláldozásukat hazájuk fel-szabadításáért. A riporteri bravúrt és áldozatvállalást olyan asszony hajtotta végre, aki a francia ellenállás har-cosaként robbantott fel annak idején egy német katonavona-tot és megjárta a Gestapo kín-zókamráit. Riffaud könyve nem egyszerűen a szemtanú, inkább az együttélő és együtt harcoló tanúságtétele egy nép igazsága és áldozata mellett. A riportert a partizánok egy ez-redével bejárta a dzsungelt, harcolt a stratégia-falvak fel-szabadításáért, megismerte a hatalmas föld alatti alagút-

rendszert, látta a harcosok ki-képzését, s ott volt az ütköze-tekben, a csaták szünetében, egyből hétköznapi közel-ségben élte a partizánok éle-tét.

Riffaud könyvét éppen ez az emberi közelség teszi oly hitelessé, de megrendítővé és lázítóvá is. Ugy ábrázolja a fiatal harcosokat, akik gye-rekkoruk óta háborúban él-nek, akik élni, szeretni, szó-rakozni és dolgozni kívánnak, hogy a gyűlölet azokkal szem-ben, akik a véres háborút rá-juk kényszerítették, elemi erő-fel tör fel az olvasóból. Riff-aud kiemelkedő riportert, olyan író, aki nemcsak hű ké-pet rajzol a vietnami háború-ról, hanem feltárja a harco-sok szinte emberfeletti erejét meghatározó politikai, erköl-ci és lelki tényezőket is.

HANS GRADMANN:

AZ ÉLET REJTÉLYE

A tudomány mérföldes lép-tekkel tör előre korunkban, tágul az ismert világ, az em-ber behatol a világűrbe és a legtitokzatosabb rejtélybe: az élet szövevényébe. Az élet, az élővilág titka, az élet keletke-zésének csodája a gondolkodás, a tudomány örök kutatá-si területe és minden új meg-ismerés új ismereteket tár fel. Gradmann könyvének fő erenye, hogy e küzdelmet mu-tatja be a természetűdős rendszerezésével, világos ok-fejtésével úgy, hogy a laikus érdeklődők számára is átte-kintést ad a jelenlegi eredmé-nyekről, a kutatási irányokról és mindazokról a nehézségekről, problémákról, amelyekkel a kutatók szembetalálkozhata-nak. Könyve így nem egyszer-űen beszámoló, nem az élővilág pusztja ismertetése, hanem feltárja a tudomány fejlődését, a megismerés dia-lektikáját. A legegyszerűbb lény primitív életfunkcióitól az emberi gondolkodásig vezető út hatalmas ívét végig-járva, feltárja az olvasó előtt az élet keletkezésének, fej-lődésének rejtélye.

V. I.

KÖZHASZNÚ SZÓRAKOZÁS

Először a Budapest 62. sz. postahivatali — vagy ahogy a közönség jobban ismeri, a Nyu-gati pályaudvari postát látogattuk meg. Ocs-kó Imréné, rádiókönyvtáros. Nyolcvanhat ol-vasója volt akkor, most több mint másfél ezer kötetből 250 rendszeres olvasó válogathat. Ha-vonként 450–500 kötet a könyvtár forgalma, s akad olyan is, aki egy hónap alatt hat-nyolc könyvet is elolvas.

Hogyan sikerült megháromszorozni az ol-vasók számát? Efelől érdeklődünk Ocskó Im-rénétől.

— A legfontosabb szerintem, hogy a könyv-táros ismerje munkatársait, érdeklődési kör-üket, olvasottságukat. Arra törekszem, hogy olyan könyvetek ajánljak, amelyek az em-bereket fokozatosan elvezetik a legjobb iro-dalom olvasásához. A nyolc év alatt eléggé megismertem a könyvet szeretők ízlését s a cseréknél igyekszem felhívni figyelmüket egy-egy új könyvre. Gyakran beszélgetni is kell az olvasókkal: tetszett-e a könyv, mit talált abban érdekesnek, s ennek alapján lehet a következőkben már ajánlani hasonló, vagy ro-kon témájú műveket. Különösen a kezdő ol-vasóknál fontos, hogy a könyvtáros érdeklő-dési körüknek megfelelően segítse irodalmi eligazodásukat, nehogy a számukra még ne-hezen érthető könyvekkel elvegye a kedvüket az olvasástól.

— Nálunk kétszer egy héten van nyitva a könyvtár, de ez nem jelenti azt, hogy más-rok nincs lehetőség a cserére. A kézbesítők reggel, indulás előtt szólnak, s délutánra — amikor már visszaérkeztek — meg is kapják a kért könyvet. Most például az egyik mun-katársam, Bérczi Andrásné, az ebédelőben kér-te Benedek: Aranykötet című művét. Már ki is adtam neki.

Atnézetgetjük a kartonokat; miket olvas-nak, milyen a könyvek átfutási ideje?

Erdekes a kép: magyar klasszikusok és mai szerzők, s ugyanez a helyzet a külföldi iro-dalomnál is. Csak úgy, kapásból: Sós Péter kézbesítő most olvassa Krüdy: Podolini ki-sértet és Petters Hagen: A lelkiismeret lá-zadása című könyveit. Szalai Piri legutóbbi olvasmányai: Kólosvári-Grandpierre Emil: A burok, Böke: Nándor, Kaffka: Lázadó asz-szonyok. Szalai László nyugdíjas: A Tolsztoj: Gasin mérnök hiperboloidjai.

Illés Béla: Eg a Tisza, Zsoltos P.: A viking visszatér, Baklanov: Két tűz között, Cadra: Végzetes hétköznapi. A kartonok alapos fel-

mérése mutatna teljes képet az olvasók ér-deklődéséről, tájékozottságáról és irodalmi propagandánkról is. Az bizonyos, hogy ebben a postahivatalban a könyvtár évi öt-hatezer kötetes forgalmával jól szolgálja az olvasók és az irodalom ügyét.

A Budapesti Postaigazgatóságon Kacsor Margit csaknem 5000 kötetes önálló könyvtár gazdája, már 13 éve. Bármilyen elkoptatott is a szó, csak azt lehet mondani: lelkes, és szinte rendkívüli megszállottsággal megközi-tásának. Szendvéllyel tájékozottsága nemcsak az-zal magyarázható, hogy levelezőként elvégez-te a két éves könyvtáros iskolát, hanem im-ponáló olvasottságával, az irodalom iránti szeretetével is. Bibliográfiái, tájékoztató pon-tosak, színvonalasak, sok évi valóban odaadó munka eredményei. Könyvtárát reggelen-ként fél nyolckor nyitja, s munkakezdetkor már fogadja az olvasókat. Naponta átlag más-fél, két órát fordít társadalmi munkára. Már befejezéshez közeledik név- és szakrend-es, fiókcs katalógusának elkészítésével. E kataló-gus gyors, teljes áttekintést nyújt a csaknem 5000 könyvről.

— A legnagyobb konkurrenca nálunk a saját könyvtár; nagyon sokan vásárolnak itt könyvet. Arra kell figyelni, hogy szinte a megjelenés pillanatában szerezzünk meg egy-egy új könyvet.

— Sok szó esik arról, hogy a tv, a film, az embereket elvonja az olvasástól. Érdekes, hogy amikor legutóbb a tv-ben a Nyomorultak, vagy az Üvöltő szelek-et adták, az adás előtt, de utána is nagyon sokan kérték a tv-játék alapjául szolgáló könyveket. Egy-egy író látogatása (például Solohov, Gary) nyom-ban érezhető az érdeklődésben. Még egyes újsá-gok képregénye is felkelti a könyv iránti ér-deklődést. Elterjedt a hír, hogy forgatják Jó-kait: Egy magyar nábob című regényéből ké-szülő filmet. Már sokan olvassák a könyvet, mások még újravolvassák. Egyzólal, szerintem a könyv mindig megmarad az öt megillető el-ső helyen.

— Nálunk most a dolgozók mintegy 35 százaléka látogatja rendszeresen a könyvtárat. A legjobb segítők a szakszervezeti bizalmiak, velük beszélem meg a további szervezést, ok tájékoztatókat ugyanis a legközelebbi csoporthoz tagjait a könyvtárról és velük együtt lehet igazán megismerni az emberek érdeklődési körét, igényeit. Ha sikerül ter-vünk, és elkészül az új könyvtárszoba, azt hiszem, még több olvasónk lesz.

V. I.

ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TUDÓSÍTÁS

Borsod megyét járva, akaratlanul is arra kell gondolnunk, hogy ez az országrész hazánkban a legiparosodottabb. A posta, mint mindenütt,

Miskolc város jelképe...

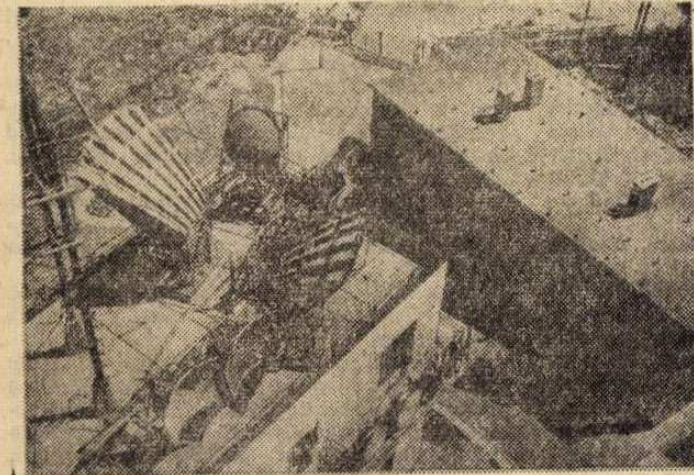
itt is igen fontos szerepet tölt be. A miskolci tv-adótorony például a város jelképe lett. Kiss Ernőtől, szakszervezetünk Borsod megyei bizottságának titkárától tudjuk — aki kísérőül vállalkozott —, hogy az utóbbi évben a szakszervezeti munka több vonatkozásában, így tartalmában és szervezeti-szervezeti minőségileg javult. Ne vágyjunk a dolgok elébe, vegyük sorjába tapasztalatainkat.

Miért mozog a föld Tokajban?

A tokaji tv-adóállomáson Regéczei Dénes állomásvezető és Hammersberg Miklós szb-titkár fogad. Itt nemrégiben sok baj volt a szakszervezeti munkával, de az emberekkel is.

— Javult a dolgozók egymáshoz való viszonya, van három szocialista brigádunk: a címet ugyan még nem kapták meg, de úgy véljük, ez évben sikerül megszerezniük — nyilatkozik az állomásvezető. Az szb-titkártól hallottuk: azelőtt sokat veszekedtek a dolgozók egymással, többen haragban voltak. A szocialista cím megszerzésének reménye viszont többeket kibékített, közelebb kerültek egymáshoz. Ez megnyilvánult a kollektivitásban, a társadalmi összefogásban és például az udvar parkosításában is. Örömmel tették eleget a tarcali tanács kérésének, és hangosító berendezést szereztek fel. Büszkén újságolták, hogy a dolgozók 10 százaléka tanul. Többen jelentkeztek egyetemre, felsőfokú szakmai oktatásra.

— A kongresszusi munkaverseny? Vállaltuk a labdarúgó-világbajnokság és az Európa-bajnokság zavartalan közvetítését — válaszol az állomásvezető. Ezenkívül felaján-

Légifelvétel a Kopasz-hegyről, amely nem is olyan kopasz

lottak 50 ezer forint anyag-megtakarítást. Hogy miből? A rádiócsövek, kondenzátorok és egyéb berendezések garantált használati idejét a maximálisra növelik.

— Ez az állomás szociális szempontból országosan a legjobb helyzetben van. Néhány éve még sátorban, dűledező viskókban laktunk itt. S ma Európa egyik legkorszerűbb állomása alakult ki a Kopasz-hegy tetején — emlékeztetett a közelmúlt és a fejlődésre Haraszti Pál, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság szb-titkára, akivel a helyszínen találkoztunk. Megmozdult a föld Tokajban.

A lift magasba visz bennün-

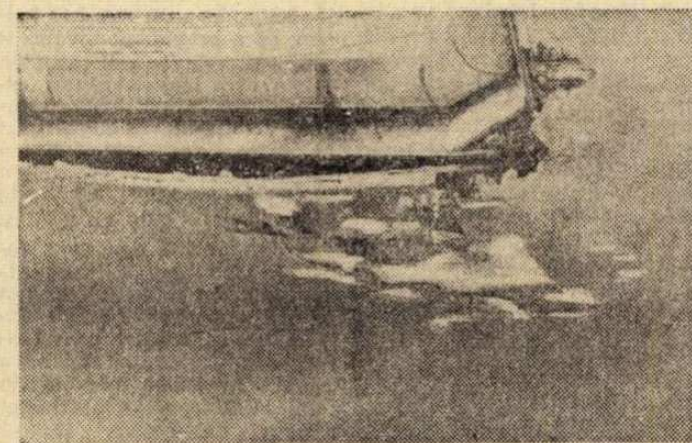
ket. Felülről gyönyörködünk a kilátásban. Egyszerre csak robbanások hallatszanak, s a torony megmozdul velünk. A közeli kőbányában sziklát robbantanak. A műszerek az épülettel együtt remegnek. Allítólag tudományosan kutatják, hogy milyen hatással van ez a „földrengés” az adó berendezéseire. Szerintünk a robbantások egyáltalán nem használnak az adónak. Vajon nem forog veszélyben ez a sok milliós beruházás?

Balesetveszély!

A sátorlajúhelyi postahivatal keménye ledőléssel fenyeget. Ugyszintén a körfolyosó mennyezete is. Bent a hivatalban repedések a falon, lyukak a mennyezeten.

— Évek óta csak ígérik a hivatal felújítását. Most kaptam értesítést, hogy csak a belső festést engedélyezték — világosít fel bennünket Jacsó Gyula hivatalvezető-helyettes.

Erdeklődünk a hivatal minősítése felől. Négyszé — mondják. Hogy mióta? Egy éve. Azelőtt 5-ösök voltak. A miértre nem akarnak válaszolni. A kérdés kényesnek tűnik. A rovacsolók állítólag annak idején kijelentették: továbbra is megmaradnak 5-ös minősítésűnek. Az igazgatóság

A körfolyosó mennyezete — amely leszakadással fenyeget

vezetője azonban másképpen döntött. (Andrássy Aladár, a Miskolci Postaigazgatóság vezetője elmondotta: a sátorlajúhelyiek évek óta szinte semmit sem fejlődtek, sőt, néhány vonatkozásban romlott a teljesítményük. Ezért változtatta meg a rovacsolók döntését. Tegyük hozzá: joggal!)

A kongresszusi munkaversenyről érdeklődünk. Mutattak három szocialistabrigádnaplót, amelyek formailag tetszetősek, tartalmuk már kevésbé az. Kimutatásokból, táblázatokról áll az egész. A bejegyzésekből nem derül ki, hogy a szocialista brigád cím tulajdonosai milyen nehézségek és problémák árán tudták megszerezni a tényleges mun-

kájuk alapján jogos kitüntető címet. A naplót az igazgatóságnak a hivatalban járt ellenőrei is megnézték, láttamozták, de figyelmük, úgy látszik, az ilyesmire nem tér ki.

Gyógyfürdő, kezdeményezésre

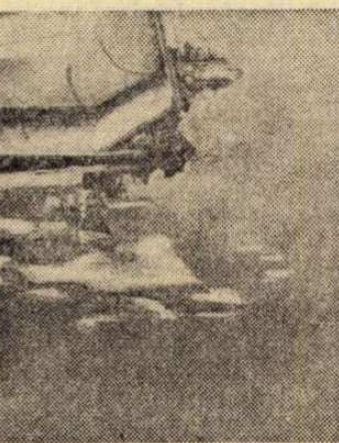
Hírneves város Sárospatak. A postahivatalban találkozunk Szabó Géza hivatalvezetővel, aki egyébként szakszervezetünk elnökségének és központi vezetőségének is tagja.

— A kongresszusi munkaversenyben munkánk minősé-

Melegvízi strandfürdő — összefogásból

gét javítjuk meg. Például a távirat Petőfi-brigádja tavaly februárban és májusban még 854 darab táviratot továbbított késve. Munkájukat átszerveztük, bevezettük az osztott munkaidőt, s az eredmény: ez év hasonló időszakában már csupán 122 késve továbbított távirat került nyilvántartásba. További munkaszervezésen is törtük fejünket. Ez a mi kongresszusi munkafelajánlásunk — mondja büszkén Szabó Géza. Mint szakszervezetünk vezető testületének választott tagja, ez évben mintegy 15 alapszervezetet látogat meg, mindenütt segítséget adva a mozgalmi munkához.

A város szélén üdülő és strandfürdő, vikendházak 9 szobával. Naponta 2 forintért üdülhetnek itt a postás dolgozók. A fürdőmedence vize természetes gyógyforrásból ömlik 45 fok melegen. A megyebizottság az elnökség segítségével, helyi szakszervezeti aktívák közreműködésével hozta létre, s lehetséges, hogy a gyógyfürdő hamarosan ország-szerte is ismertté válik.

Kultúrfelelős a kamera előtt

Pataki Sándor a mikóházi hivatal vezetője, pénztárosa, felvevője, egyszerűen mindenese. Egyszemélyes a hivatal. Van két kézbesítője. Évek óta ötös minősítésűek. Pataki szaktárs egyébként a sátorlajúhelyi járás szb kultúrfelelőse. A „Szocialista kultúrélet” kitüntetés is megkapta. Mikóháza népi együttest szervezett. Nem túlozunk, ha azt mondjuk: ő a falu kulturális életének irányítója. Ismeretterjesztő előadássorozatot szervezett. Népszerűek voltak A serdülőkor problémái, Téli járványos betegségek, A szocialista ember nevelése az iskolában és a családban, A realizmus, szocialista realizmus című előadások.

Panaszkodik, hogy nem lehet kifűteni a kis hivatali helyiséget, rossz a kályha. Az igazgatóság küldött ugyan Szerencséről egy kiegészítő cserékályhát, de az használhatatlan. Talán azt gondolta az igazgatóság, hogy ami nem jó Szerencsen, az jó Mikóháza?

A falak kétes tisztaságúak. — Festést ígértek — kapjuk a választ. A postal munkakörülmenyeknek is kultúráltnak kell lenniük. Bizonyos, hogy az ilyen irányú öntevékenység meggyorsíthatná a 4x4 méteres hivatali szobácska kifestését. Az amúgy is sötét helyiségben rossz a világítás. A villanykörte 60-as, pedig 100-as kellene. Ezért sem lehet az igazgatóságot felelősségre vonni.

— Elismerem, majd javítunk az állapotokon — fogadkozik a hivatalvezető. Még ide kíváncsok valami: Pataki Sándor a megyei néprajzi ve-

telkedőben úgy szerepelt, hogy augusztus végén az országos döntőben kapott helyet. A tv is közvetíti. Bizonyára sok postás néző szurkol majd neki — velünk együtt.

Felújítás — selejtesen

Mert ez történt a sajoszentpéteri hivatal esetében. A Miskolci Postaigazgatóság magasépítési üzeme a télen mintegy négyszázezer forint értékű felújítást végzett. A szép hivatal tavasszal vették birtokukba. Örömkörmű nem sokáig tartott. Először a fűtéssel volt baj, majd a mennyezetről, a falakról, hullani kezdett a festék. Ugy látszik, a magasépítési üzem dolgozói a kongresszusi munkaversenyben nem törekednek a minőségre. Panaszkodtak a rossz bútorberendezésre is. Megnyugtattuk a sajoszentpéteriakat. Az igazgatóság vezetőjétől megtudtuk: bútorait hamarosan teljesen kicserélik, a rossz munkáért pedig megtörténik a felelősségre vonás.

Néhány kilométerrel arrébb, Berente állomásnál tíz hálózatépítő munkás dolgozik. Erdeklődünk munkakörülményeik felől. Kovács II. András csoportvezető és Mag Miklós szakszervezeti bizalmi nyilatkozik:

— Szállásunk? Megfelelő! Sajószentpéteren szobát béreltünk, üreset, azt az igazgatóság bútorával berendezték. Van ott főzési, tisztálkodási lehetőség. Elégedettek vagyunk. Nem így a szerszámokkal. Ocska földhányó lapátoknál kapunk mostanában. Az első fogásra eltörnek vagy elhajlanak.

— Sajnos, nem kapunk jobb szerszámot. E tekintetben a postai hálózatépítés el van maradva a hasonló munkát végző más vállalatoktól. Nagyon kellene például egy árokásó gép — panaszkodik Kiss József, a HÁLEP osztályvezetője, akivel Kazincbarcika-n találkoztunk. Sürgette például a kocsiponyvákat, ugyanis az emberek szállítása esőben vagy hóban, ponyva nélkül, nem a legmegfelelőbb. Láttuk a kazincbarcikai munkásszállást 16 férőhellyel. Meg kell vallanunk: a tisztaság, a rend példás.

Bendi Gézáról, a Borsod megyei távközlési üzem szb-titkáráról hallottuk, hogy az építés és fenntartás átszervezése egy hónappal ezelőtt megtörtént, s azóta 11 helyen lezajlottak a bizalmiválasztások. Szeretné az új bizalmiak nagyobb aktivitását elérni. Az első akciójuk: Andrejkovics Zoltán előadó és Kun Géza raktáros nyugdíjbemenetelének előkészítése. Az új nyugdíjügyi albizottság már megtette a szükséges előkészületeket.

A „libalegelo” szélén

Igy hívják Kazincbarcika Békeváros periferiáján azt a dimbes-dombos, füves részt, amelynek szélén, egy elhanyagolt külsejű épületben van a posta. Nagy Károly, a hivatal vezetője, szinte a város alapítóival egy időben jött ide. Panaszkodik, hogy ez az elhelyezkedés, távol a várostól, nem valami ideális. Azzal vigasztalódik, hogy a belvárosban hamarosan felépül az új posta.

— Ifjúsági hivatalnak számítnak. Az átlagos életkor dolgozóinknál 23 év. Nagy fiataljainkban az ambíció. Kálmán Mária, Kovács Józsefné forgalmi technikumba jár. Miklósné gimnáziumba jár. Tavaly hatan, az idén nyolcan vesznek részt a szakma if-

jú mestere mozgalomban. Kiss Józsefné ezüst-, Krupa Lászlóné bronzjelvényt kapott. Probléma? Akad! A táviratok belkezelési ideje — főleg Nyíregyháza és Mátészalka felé — fél napig is eltart. Az előírás 20 perc. A TGX-szel van baj a vonalon. Jelentettük. Hogy kivizsgálták-e? Nem tudom. A hiba még fennáll. Egyébként van egy szocialista brigádunk, a távbeszélőközpontban. No, nem adjuk olyan könnyen a címet. A felvételiak tavaly akarták megszerezni, de volt egy fegyelmijük, ezért nem kapták meg.

Tájékozatlanság vagy érdektelenség?

— A Postás Dolgozót? Ismerjük. Tízet kapunk havonta. Elosztjuk magunk között. Hogy hány hivatal tartozik a járáshoz? Tizenöt. Nekik nem jut. Hogy miért nem fizetünk többre elő? Erre nem gondoltunk — válaszol kérdéseinkre a putnoki hivatalban Sarinay Györgyné, a járási szb tagja. Az szb-titkár, Bagi Márton Györgyöt nem találuk, valami dolga akadt. Putnokon egyben ő a hivatalvezető is. A beszélgetés fonálát Kiss Ernő, a megyebizottság titkára gombolyítja. A kongresszusi munkaverseny felől érdeklődik. Értetlenül néznek rá.

— Ilyen versenyről még nem hallottunk. Tessenek talán valami közelebbit mondani — válaszol kérdéssel a kérdésre Kiss Júlia, az szb bér- és termelési felelőse. A felvilágosítást, útbaigazítást megkapja, a feladatot megérti. A megyetitkár tulajdonképpen szb-titkári feladatot hajtott végre. A társadalmi tisztségviselők figyelmét jóindulatúan hívta fel arra, hogy a megyei és országos lapok, de a Postás Dolgozó is rendszeresen közöl riportokat, cikkeket a kongresszusi munkaversenyéről, tehát a tájékozatlanság kétoldalú hiba (A közelmúltban a megyebizottság ez ügyben összehívta a titkárokat, ahol Bagi Máté György is felszólalt, s a tapasztalatokkal ellentétes tájékoztatást adott.)

— Nem minden rossz itt Putnokon. Lelkes kollektívánk van. Kirándulást szerveztünk Szilvásváradra, a legutóbbi járási taggyűlésünk is sikerült. Egy éve általános belső festés és mázolás volt nálunk. A rendre, tisztaságra nagyon vigyázunk. Van egy aranyos gyakornokunk: Cinka Anna. Egyenes leszármazottja a klasszikus hírű Cinka Pannának. Üdvöskénk ugyan nem kiváló hegedűs, de remélhetőleg hamarosan kiváló postás dolgozó lesz — újságolják az asszonyok.

A hivatalvezetőn nem múlt...

Közismert az aggteleki cseppkőbarlangban történt szilveszter éjszakai tragédia.

Már nem sokáig kell köveken máskélni...

Három diák pusztult el. Este 11-kor Fodor Istvánné, a helyi postahivatal-vezető, férjével szilveszterezett, amikor elterjedt a tragikus hír. Társaságát azonnal otthagya, egy

autóbusz gépkocsivezetőjét kérte meg, hogy vigye a hivatáiba. Telefonált az ózdi mentőknek, akik hamarosan meg is érkeztek. (Ezt azért kell megírunk, mert néhány újság igaztalanul bírálta a postát, állítólag ugyanis a kritikus időben nem lehetett telefonálni.) A tényeket Fodor Istvánnétól tudtuk meg, aki a piciny, elhanyagolt épületben levő postahivatalban találtunk.

— Valahogy már csak kibírjuk. Ez évben új postaház épül 400 ezer forintot beruházással. Nagyon várom. Gyűjtjük a virágokat, hogy az új postaház a környék legszébb épülete legyen — halljuk a hivatalvezető asszonykától, aki Aggteleken Palonkai Béláné kézbesítővel látja el a postai feladatokat — nem is rosszul.

A bizalmi haragban van az szb-titkárral

Zádorfalván Géczy Jánosné hivatalvezetővel ismerkedtünk meg, aki 18 éve szakszervezeti bizalmi.

— A Postás Dolgozót? Nem ismerem. (Ugyanez a helyzet Aggteleken is.) Mint bizalmi képviselőm Serényfalva és Kelemér postáinak érdekeit. Nemrégiben az üdülőbeutalók elosztása miatt bíráltam a járási szb-titkárt. Nem tetszett neki. S mi több, megfenyegetett: ellenőrzést küld rám! Nem vagyok ijedős. Van egy nyugdíjas postásunk, ha beteg, meglátogatom, saját költségemen ajándékot viszek neki. Kértem ugyan az szb-titkárt: legalább egy évben egyszer adjon Kubik Jánosnak valamennyi segélyt. Nem adott. Pedig ez a szaktárs minden taggyűlésünkön megjelenik, előre fizeti tagdíját, s ha úgy adódik, még fel is szólal, beszél a régi postásélet arnyoldalairól, okulásért. Ezért hát most haragban vagyunk. Várom, mikor békél meg Baki Máté György szb-titkár — mondja meg szinte egy szuszra, szabatosan véleményét a csupaszív, csupa lélek szakszervezeti bizalmi.

A faluban hallottuk: szeretik őt. A lakosságnak éjjelnappal rendelkezésére áll. Ilyenkor nyáridőben sok a munka a földekben, hajnalban induznak, de előbb elintézik postaügyeiket. Zörögnek az ajtón, hívják a „postamester-asszonyt”, mert hát így titulálják ezen a környéken a hivatalvezetőt.

Mindenesetre azt megállapíthatjuk: valami baj van az szb-titkárral az ózdi járársban. A megoldás a megyebizottságra vár.

IRTA: BÉRCZES GYÖRGY

FOTÓK: SÁNDOR GYÖRGY

Szakszervezeti kultúrosok figyelmébe!

Az „EXPRESS” Ifjúsági és Diák Utazási Iroda felajánlja szolgáltatásait a csoportos kirándulások szervezéséhez. Július és augusztus hónapokban két nagyobb esemény szervezéséhez nyújtunk segítséget.

A JÚLIUS 1-18-IG MEGRENDEZÉSRE KERÜLŐ „SOPRONI UNNEPI HETEK”, VALAMINT A JÚLIUS 23-TÓL AUGUSZTUS 20-IG TARTÓ „SZEGEDI SZABADERI JÁTEKOKRA”, 34 vagy 44 fős esetén külön autóbuszt, 500 fős esetén különvonatot indítunk szállással, étkezéssel, egyéb tartalmassal programmal.

Araink mérsékelték! Korhatár: 15-30 év!

Címünk: „EXPRESS” Ifjúsági és Diák Utazási Iroda Budapest V. Szabadság tér 16. Telefon: 317-777

A vasút és a posta együttműködéséről

A postaszállítás gerincét a vasút képezi. A vasút hagyományos közlekedési rendje a korábbi években megfelelt a posta igényeinek is, s lehetővé tette, hogy a posta feladatát megfelelő színvonalon lássa el. Am a közlekedés korszerűsítésében bekövetkezett örvendentes változások több vonatkozásban érzékenyen érintették a postát. A szállítószolgálat dolgozóit nagyobb nehézségekkel nem ritkán a kezelés biztonságának rovására képesek csak megoldani feladataikat. Ez ügyben Pirok István, a Postavezérigazgatóság ügyosztályvezetője, Velez László, Gáncs Kálmán és Pusztás József főelőadók tanulmányt készítettek a vasúti közlekedés és a postaszállítás fejlesztésének összehangolására.

Milyen hatással volt a postaszállításra a vasúti közlekedés korszerűsítése?

Az utazási sebesség növekedéséhez, a helyi és a távolsági forgalom szétválasztásához, különösebb zökkenők nélkül igazodni tudott a posta. Az ezt követő fejlődési szakaszban azonban egyre több, újabb és újabb nehézség merült fel. Ezek közé tartozik a vonat közlekedési idejének rövidítése és a tartózkodási idejének csökkentése. E körülmény a mozgópóstatok ütköztetését — a vasúton szállított postaküldeményeknek legalább 70 százaléka fordul meg a mozgópóstatok kezében — több főútvonalon rendkívül megnövelte, növelte a munka intenzitását, veszélyeztette a személyi és az anyagi biztonságot. Gyakori, sőt egyes állomásokon rendszeres a küldemények visszasamaradása, vagy túlszállítása.

A tanulmány szerzői a továbbiakban az ügyvezető irányváltós közlekedés okozta problémákkal foglalkoznak, s megállapítják: a fejlesztési irányelvek további megvalósítása újabb nehézségeket gördít a postaszállítás útjába. A MÁV ugyanis a távolsági személyvonatok vizsgálatánál olyan eredményre jutott, hogy egyes vonalakon a személyvonatok közlekedtetése és menetrendje nem felel meg az utazóközönség igényeinek, ezért néhány vonatot megszüntetést tervezik. E vonatok viszont jelenleg a vasúti postaszállítás gerincét képezik. Megszüntetésük a jelenlegi postaszállítási rendszert alapjaiban érinti és a szállítás új rendszerének kialakítását igényli.

A szerzők ezt követően körvonalazzák az új postaszállítási rendszerrel kapcsolatos elképzeléseiket. Megállapítják, hogy — hazánk földrajzi és közlekedési adottságait tekintve — a távolsági postaszállítás leggyorsabb, legmegbízhatóbb és leggazdaságosabb eszköz a jövőben is a vasút marad. Az sem kétséges, hogy az új vasúti postaszállítási rendszer a fővonalon mozgó postáké lesz a vezető szerep.

Mivel a személyszállító vonatok közlekedési és menetrendje néhány év múlva előreláthatóan már alkalmatlan lesz arra, hogy a postaszállítást rájuk építve, a jelenlegi mennyiségi, minőségi és gazdaságossági szinten bonyolítsuk le, számolni kell azzal a lehetőséggel, hogy a postaküldemények szállítására alkalmatlanná vált fővonalai személyvonatok helyett másfajta vasúti, vagy közúti szállítási eszközöket kell igénybe venni. Ebből kiindulva mindenekelőtt meg kell vizsgálni: milyen lehetőségek kínálkoznak a nagyobb tömegű csomag-, hírlap- és levélküldemények, vasúti menetek és közúti járatok útján történő továbbítására.

A fővonalai vasúti szállítások közötti terelésének gondolatát elvetik, mivel a gépkocsik terhelhetősége korlátozott. Nem beszélve arról, hogy a nagy sebességgel haladó járművekben az ütköztető munka túlzottan igénybe venné a dolgozókat fizikai erejét. A vasúti mozgópóstat befogadóképességéhez mérten nagyobb rakományok szükségességét szétaprózódása

növelné a küldemények átfutási idejét, rontaná a szolgáltatás minőségét és emelné az önköltséget.

A nagytömegű, nagyobb távolságra történő postaszállításra tehát a jövőben is a MÁV pályáit és szállítóeszközait kell igénybe venni. A technikai megoldásra két lehetőség kínálkozik.

— Egyrészt a vasúti személy- és teheráru-forgalomtól egyaránt független postavonatok, több mozgópóstatokból összeállított postaszervevények közlekedtetése.

— Másrészt a MÁV vegye figyelembe a fejlesztésnél továbbra is a postaszállítás igényeit a vasúti szervevényekben közlekedtetett mozgópóstatok esetén.

Külön figyelmet érdemel a postavonatokkal kapcsolatos elképzelés. Eszerint a szervevényekhez a MÁV biztosítaná a szükséges vonórót, egyben kötelezettséget vállalna arra, hogy a közösen meghatározott menetrendben, a kívánt rendszerességgel közlekedtetni a postavonatot.

A postaszállítás nemcsak nálunk, de más — szocialista és kapitalista — országokban is egyaránt problémát jelent. Mindenütt a célszerű, gazdaságos megoldásra törekzenek. Ezért örömmel üdvözljük, hogy a KPM Műszaki Fejlesztési és Közlekedéspolitikai Főosztálya — szakszervezetünk anketája elhatározásának megfelelően — felkarolta a tanulmányban vázolt gondolatokat. A közlekedési ágazatok bevonásával vizsgálja, miként lehetne a vasút és a posta, a meg gazdaság és a lakosság érdekében a lehető legjobb összhangját megteremteni.

M. K.

MŰSZAKI KÖNYVEK

Két kiváló német tudós, R. Feldtkeller és G. Bosse

„Híradástechnika“

című művét jelentette meg a közelmúltban a Műszaki Könyvkiadó. A legújabb, legkorszerűbb híradástechnikai problémákra ad választ a könyv. Így többek között az elektroakusztikus átalakítók, elektromos áramkörök építőelemei, elektroncsövek, tranzistorok, nagy távolságú távbeszélőösszeköttetések, a távírótechnika, a televízió kérdéseit tárgyalja. A mű szinte nélkülözhetetlen a posta híradástechnikai szakemberek számára.

V. P. Szigorszkij

„Áramköranalízis“

című műve világszerte feltűnést keltett. Az elektrotechnika egyre nagyobb területen jelenik meg a tudomány és a technika különböző ágazataiban. A korszerű elektronika fejlődését az egyre bonyolultabb elektronikus kapcsolások, új áramköri elemek megjelenése, a készülékek pontosságára és megbízhatóságára vonatkozó egyre szigorúbb követelmények jellemzik. Mindezek az elektronikus hálózatok elemzési módszereinek további tökéletesítésével kapcsolatosak. A könyv a csomóponti potenciál- és a hurok-áramok általános, módszereit ismerteti. E módszerek a sokpólusú elemekből összeállított elektromos hálózatok elméletén alapulnak és különleges sajátosságuk, hogy a kapcsolások és a kapcsolási elemek általánosított paramétereit mátrixok fejezik ki. Sok ilyen kérdés szerepel még a könyvben.

Dr. Tarnóczy Tamásnak, a közismerten kiváló fizikusnak és tudósnak

„Akusztikai tervezés“

című műve szintén közérdeklődésre számíthat. A postai tervezés területén szinte nélkülözhetetlen ez a könyv, hiszen az akusztikai szemlélet fejlődésétől a hangenergia-

A cím alá odaírtam egy mondatot, mintegy kötelező figyelemztetésként: nem akarok becsapni, olvasó, nem Kollányi Agoston nagysikerű természet-filmjéről szól ez az írás, csak a címet vettem kölcsön, ez úton kérem bocsánatát az alkotónak, és az olvasónak is, ha egy pillanatra is megtévesztette volna e cím. Hogy miért adtam ezt a címet? Talán magyarázatot ad e rövidre kényszerült beszámoló egy szocialista brigádról.

Neve: Lázár Margit brigád. Létszáma: 14 fő. Munkahelye: a levéltovábbító osztály. Állandó munkaköre: szétosztó brigád. Összetétele: 8 férfi, 6 nő. Életkora: 600 év. Különös ismertetőjele: nincs.

Ez utóbbitál álljunk meg először, úgy tűnik, ez igényel elsősorban magyarázatot. Telefonon jelentkeztem, az

elosztás és az utóztengés kérdésig szinte minden témát, felőlel.

Heinz Richter

„Elektronika + rádió“

című könyve immár második kiadást ért meg, természetesen bővített formában. Az első fejezetben a rádiótechnikával foglalkozik amatőrök szempontjából, a másodikban már az elektroakusztikához tartozó hangfrekvenciás erősítőkről ír. A harmadik fejezetben a tranzistorról, majd a mágnefonról, a távvezérlésről, mérőműszerekről ír, nyugodtan mondhatjuk — népszerű nyelven. A könyvben köztől ábrák segítik megérteni a sokakat érdeklő elektronikát és rádiót.

Dr. Imre Ivánnak és Reményi Gyenes Istvánnak az

„Autósoknak, motorosoknak“

című könyve a postán sokaknak szól. A cím önmagától beszél. Motoros hálózatszerelők, táviratkezelők, postai gépkocsivezetők figyelmébe ajánljuk.

Dr. Nagy Lajos György — Szokolai László

„Neutron aktivációs vizsgálatok“

cím alatt a műszeres vizsgálati módszereket tárgyalja. Hazánkban egyre fokozódik a neutron-aktivációs vizsgálati módszer. Jelentősége: kis mennyiségű szennyezések is pontosan meghatározhatók. A két tudós tárgyalja mindazokat az elméleti összefüggéseket, amelyek a módszer gyakorlati felhasználásához szükségesek. Összefoglalja a mérőaktiválás törvényszerűségeit, a neutronokkal végbemenő magreakciókat, a fontosabb laboratóriumi neutron forrásokat, reaktorokat, a roncslaszt és roncslaszt nélküli elválasztási és tisztítási műveleteket. Összefoglalja a mérőmódszereket, a mérési eredmények értékelésének módját, a felhasználás lehetőségeit.

v-i

Örök megújulás

Látogatás a 72-es postahivatalban

szb-titkár vagy a hivatalvezetőt kérem. Az előbbi, Berka István szabadságon van, mint később kiderül, nem a Balaton partján, vagy a festői Dunakanyarban élvezi a nyár örömeit, hanem könyvek fölé hajol, hogy hamarosan beszámoljon fölkezdéséről: a marxista egyetem másodéves hallgatója. A hivatalvezetőt sem tudom elérni. Szekeres Sándorné hivatalvezető-helyettes jelenkezik: szívesen látunk, a brigád délután van szolgálatban.

A szobájában ülök, és most ő kérdez: miért éppen a Lázár-brigádról? Nem értem a kérdést. „Nincs abban a brigádban semmi különös. — Jól dolgoznak? Bizony jól! Hat-szor nyerte el a szocialista címet — hát nem tudja? De tudom, hiszen éppen ezért... Más brigádok is jól dolgoznak nálunk. — Nem kétfeltem benne. Mégis... hatszor nyerték el, — nem? — Ahogy gondolja!

Jenei István, a levéltovábbító osztály helyettes vezetője. Az ő szobájában ülünk már együtt, a brigád képviselőit Kemény Istvánné van itt, ő a brigádnapló vezetője. Nehezen indul meg a beszélgetés, mintha valami a levegőben lógna. Lázár Margit, a brigádvezető üdül. Szintén tanulmányi szabadságon? Nem, két hétig Dömösön élvezi a szabadságot, az első üdvözlét már megérkezett felé. Levél? Képlep: ez azt jelenti, hogy jól érzi magát, ha levelet ír, tudjuk, hogy még nem találta föl magát, inkább levélírással tölti ki az időt. Okos filozófia — mondom rá —, és ekkor Kemény-né váratlanul rámkérdezik: miért éppen a Lázár-brigádról? Mi tagadás, kissé zavarban érzem magam: mit mondjak? Nem mondok semmit. Nem is kell, ő beszél tovább: — Nincs a mi brigádunkban semmi különös. Dolgozunk, végezzük a munkánkat! — Jól végzik. — Mások is jól végzik — felel rá azonnal.

Dióhéjban ennyi, azért írtam le, hogy a brigádnak különös ismertetőjele nincs, de szeretném még hozzátenni, szétosztó versenyen első helyezett volt.

A bejáratnál, a sarokban több piros zászló, fölül egy tábla, mely hirdeti a szocialista munkahelyi lett ide a belföldi kezelési osztály. A 22 brigádból egyet választunk ki, a hatos számú, a fiatalok brigádját. Velük ismerkedünk.

A brigádvezető, Peresztégi Jenőné, tétován néz a többiekre. Hol kezdje? 1959-ben határozták el, hogy szocialista brigád lesznek. Vállalásokat tettek a VIII. pártkongresszus tiszteletére. Akkor már egy brigád voltak, 1960-ban először kapták meg a szocialista címet, amit hat éven keresztül megtartottak.

— Megszerezni könnyebb volt, mint megtartani — komolyodik el a brigádvezető. KISZ-brigád, fiatalok... Amikor idekerülnek, mindegyik tele van izgalommal, félelemmel, vajon milyen emberek közé, milyen környezetbe csöppentek. A kis közösség tagjainak egyik fontos feladata elosztani a fiatalok bizonytalanságát. Olyan légkört kell kialakítani, amelyben otthon érzik magukat az újak.

— Akadt azért egy-kettő, aki nem tudott megszokni. Itt nagyon fontos a nyugodt természet, a jó idegállapot. A felekhez nagy türelem kell — sorolja a brigádvezetőnasszony. — Itt volt például Fodor Ibolya, nagyon helyes kislány, aki gyenge egészségi állapota miatt más munkakörbe került. Ott már ki-válón megállja a helyét.

— Ha új ember jön, az egész brigád össze-fog — mondja az egyik brigádtag, Ravasz Sándorné. — Megértjük vele, mit jelent nekünk a szocialista cím. Megmagyarázzuk: „Neked is be kell illeszkedned a kis közösségünkbe, Erezd te is a magadénak a brigád örömeit, sikereit.”

— Nem is panaszkodhatunk — veszi át a

hogy a különös ismertetőjelnek e hiánya bennem tiszteletet ébreszt. Talán, ha volna különös ismertetőjelük, nem érezném ezt.

Ilyen bevezető után persze már cseppet sem lepett meg, hogy nem tudtak semmit sem magukról mondani. Még most sem értem, hogyan tudtam meg tőlük, hogy a brigád tagjai közül ketten mind a hat szocialista cím elnyerésekor tagjai voltak, hárman háromszor, a többiek kétszer. Azok ketten ezüstkoszorús jelvényt kaptak, a többiek pedig zöldkoszorúsat.

A jól bevált interjú-forma fölborul, az előre elgondolt kérdések elmaradnak, egyszerűen beszélgetünk, olykor kényelmentlennek érzem, hogy papír van előttem, golyóstoll a kezemben, és memóriám megsegítésére egy-egy mondatot leírní vagyok kénytelen. Hogy is mondták?

A brigád 9 tagú volt, most szerveztek be új tagokat. Ötöt. Ez erősíti a brigád létét, ez biztosítja, hogy tovább is élni fog, hiszen egyesek felé közeledik a nyugalomba vonulás ideje, ha nem ma, hát holnap, és a brigádnak tovább is dolgoznia, élnie kell. Minden évben újra megalakulnak, ezzel fejezik ki azt, hogy minden vállalásuk tudatos. Ezt hallgatva ragadtott meg a vágy elorozni, kölcsönvenni a természet csodáját bemutató film címét: Örök megújulás.

A felajánlást egy évre fogalmazzák meg, és negyedevenként értékelik végzett munkájukat. Szigorúan, lelkiismeretesen, elsősorban a saját lelkiismeretüknek adva számot. Ez évben még külön felajánlást tettek a pártkongresszus tiszteletére. Hosszú lenne fölörölni, mi mindent vállalt egy ilyen kis közösség. Szerepel benne a szakmai tudás emelése érdekében 1 szétosztó vizsga, 10 felújító szétosztó vizsga, 10 felújító vonalvizsga, 3 helymeghatározási vizsga, 32 tudens vizsga, és az is, hogy 3 tag részt vesz az országos irányító versenyen. (Zárójelben, bár ennél sokkal többet érdemelne: Aranyosi István 1965-ben az országos szétosztó versenyen első helyezett volt.)

KICSIT JOBBAN

szót ismét a brigádvezető. — Hányan mondták ma, hogy így a fiatalok, úgy a fiatalok... En kiállok mellettük, ha kell, megvédem őket. Lehet mellette banni, hajlanak a jó szóra, csak érteni kell a nyelvükön.

Tavaly modern öltözködésű, csinos fiatal lányt fogadtak maguk közé. Először összenéztek, magukban elkönyvelték: fiús, fecsegő, rossztermészetű és neveletlen. Ha rászóltak, sírvafakadt. Kissé félték is, hogy nehéz dolguk lesz vele. A kislány ma a brigád és az egész távbeszélőközpont kedvence. Aranyos, udvarias.

— Nem cserélném el őket még gyakorlat-talakkal sem. Azt csak én tudom, mennyire tudnak lelkesedni, harcolni egy célért — sommáz a brigádvezető.

Negyelszki Júlia fordul felém az asztaltól. Ő a brigád szakszervezeti bizalmi és egyik alapító tagja.

— Régen, amikor idekerültem, mindenki magának élt, magába zárkózott gondoljaival. A brigád megalakulása után is csak sokára nyitunk meg egymás előtt. S ma, ha elmondjuk gondoljainkat, az nem pletyka tárgya lesz, mint azelőtt, hanem segítünk egymásnak. Így aztán még a zárkózottabb természetűekből is elszáll a bizalmatlanság.

Nagy szerepe van a brigádnak abban is, hogy még az sem kívánczik el innen, aki úgy indult az iskolapadból, hogy nem marad végleg a postán. Ravasz Sándorné is így jött ide. Aztán megszerette a munkát és a brigádot. Neki is van mondanivalója.

— Mi Dél-Dunántúllal dolgozunk együtt. A legtöbb bajunk régebben a pécsiakkal volt. Gorombán, idegesen beszéltek velünk. Elhatároztuk, változtatunk ezen. Először szépen kértük őket, segítsenek, mert mi a szocialista brigád címért küzdünk. Erre ott is megalakult két brigád. Később ők kérték a mi segítségünket. Tapasztalatcsere mentünk hozzájuk, majd ők jöttek. Személyes ismerősök, jó barátok lettünk. Ha ők nyaralnak, ha mi, üdvözlölapokról sosem feledkezünk meg.

Az idén ezüstlakettet kapott a brigád. A naplójuk elején ez a szöveg áll: „Ugy, mint eddig, csak egy kicsit jobban.”

V. K.

NYÁRI GONDOK - NŐI DOLGOK

A jó idővel megérkeztek a családok nyári problémái is. Ne használjuk fel az üdülést többek között arra, hogy pont ott „neveljük” gyermekünket, mivel erre olyankor ráérünk. Ne keserítsük meg a magunk pihenését, a gyermek vakációját az állandó kordában tartással, ne emlegessük minduntalan az esetleges rossz bizonyítványt. A gyermeknek is szüksége van a kapcsolódásra. Legyen a család minden tagjának felelősen az üdülés! A szép élmények még jobban összekovácsolják a családot...

A gondos háziasszonynak törődni kell azzal, hogy a téli vitaminhiányt helyesen összeállított étrenddel pótolja. Nyáron gyűjti össze a szervezet a téli vitaminszükségletnek egy részét. Ezért fontos, hogy minél több gyümölcsöt, főzélkéfélet fogyasszunk. A gyümölcsök változatos felhasználási formáira néhány receptet adok:

Eper tejszínhabbal: Fél kiló epret szitán áttörünk és rögtön hozzákeverünk fél liter keményre vert tejszínhabot, amelyhez ¼ kg cukrot is hozzákeverünk. Poharakba rakjuk, — jégre tesszük. Tejét tálaláskor egész eperszemmel díszítjük. Piskótát adunk mellé.

Nyers málnahab: ½ kg málnát szitán áttörünk, 7 evőkanál porcukrot és egy tojásfehérjét adunk hozzá. Habverővel addig verjük, amíg habos, kemény lesz. Aztán egész málnaszemeket keverünk óvatosan bele, üvegtálba tesszük és hűtőszekrényben, vagy jégen lehűtjük.

Őszi- és sárgabarackparfé: 4 dl keményre vert tejszínhabban elkeverünk 18 dk porcukrot és 2 dl áttört barackpépet. Alaposan kikeverjük, száraz formákba töltjük és fagyaszttjuk. Tetejét barackszelével díszítjük.

Nagyon vitamindús a sajtkrém recept: 10 dk vaját, 15 dk juhtúrót habosra keve-

rünk, majd hozzáadunk 2—3 evőkanál tejfölt, 8 dk reszelt parmezán vagy áttört rokfort sajtot, csipet sót. Zöldpaprikával, új hagymával, vagy rettekkel kitűnő hidegétel.

Vasárnapi édesség: 4 tojásból piskótát sütünk. Ha kihűlt, kockára vágjuk, üvegtálra rakjuk, kevés rummal meglocsoljuk. Tetejére bőven málnát szórunk és porcukorral lecukrozzuk. 3 egész tojást 6 dl tejjel, 18 dk porcukorral, darabka vaníliával habústben sűrűre főzünk, és ha kihűlt, ráöntjük a málnára. Tetejére 3 dl keményre felvert tejszínhabot teszünk és újra megszórjuk, illetve málnával díszítjük. 2—3 óráig jégszekrénybe vagy jégre tesszük. Más gyümölcsből is készíthető. A nagyobb gyümölcsöt felszeleljük. A receptek elkészítéséhez sok sikert, jó üdülést és jó időt kívánok.

POSTÁS PANNI

NYÁRI ÖLTÖZKÖDÉS

Rajzolta: Gyulai Irén

A nyári hónapokat mindenki igyekszik úgy kihasználni, hogy minél több időt töltsön a szabadban. Nyaralásra, hétvégi pihenésre, nyári kirándulásokra, strandra különféle ruhadarabok szükségesek.

Az emberek általában más-más módon készülnek fel egy-egy kisebb utazásra vagy kirándulásra. Ismerünk olyanokat, akik tele-tömött táskával indulnak a Római partra. Ruhárukat nagy részét minden lehetőségére felkészülve, magukkal viszik. De van olyan is, aki egy szatyorba egy-két darabot beledobva indul útnak két-három hetes nyaralásra. S bizony előfordul, hogy amikor hűvösebb az idő, dideregve tölti pihenőjét.

Akár üdülni megyünk, akár hétvégi pihenőre, nem kényelmes, ha sok holmit viszünk magunkkal, viszont helyes, ha felkészülünk a hűvösebb időre. Ezért célszerűek a két-három részes, kombinálók mind ruhában, mind strandösszeállításban.

Most a strandösszeállításához szeretnék tanácsot adni.

Kezdjük talán a fürdőruhával. Divatos az egybesabott fürdőruha, anyag lehet lastex, karton, vászon. Csinos, ha kétféle anyagból kombinálják. Nagyon karesú, fiatal lányok, nők hordhatnak kétrészes fürdőruhát. A fürdőruha praktikus kiegészítője a frottírból készült fürdőköpeny, vagy ruha. Csikos, mintás, vagy egyszínű kartonból, vagy pamutból készített shortnadrághoz ujjatlan, combközépig érő strandruhát viselünk.

A shortnadrág és a trapézvonalú szoknya ugyanabból az anyagból készülhet. A szoknyát ujjatlan blúzzal is viselhetjük. A kétszínű anyag kombinálásából készült ujjatlan blúzt a hosszúnadrághoz is jól tudjuk használni. Így kétféle öltözködést tudunk kialakítani. Ha ruháinknál is a variációs lehetőséget tartjuk szem előtt, akkor változatosan tudunk öltözködni. Ne feledkezzünk meg arról, hogy még egy meleg pulóvert is tegyünk bőröndünkbe, számítva a hűvösebb időre. Így kis poggyással kényelmesen utazunk üdülni.

SCHIFFER KLÁRA

KULCSSZÁM: 2

(A FOVAROSI KÖZUTI BALESETELHARITASI TANÁCS REJTÉNYE)

KÖZLEKEDJÜNK ÓVATOSAN ÉS TARTSUK BE A KÖZLEKEDÉS SZABÁLYAIT MEG AKKOR IS, HA SIETÉS AZ UTUNK, MERT...

A mondat folytatását megtalálja rejtvényünkben. Olvassa össze az ábra betűit a címben megadott kulcsszám szerint, először balról jobbra haladva az első kockától az utolsóig, majd az utolsó kockától visszafelé: csigavonalban. Így azon kívül, hogy a megfejtés birtokában jut, egy érdekes tapasztalatra is szert tehet.

Megejtés: KÖNNYEBB A BALESETET MEGELŐZNI, MINT A BALESET KÖVETKEZMÉNYEIT ELVISELNI. (A rejtvény érdekében megadjuk az első kockáknál kezdődő szavakat, akár az utolsóig, minthet irányban ugyanazt a megfejtést kapjuk.) — Kiskun

Miért szűnt meg a debreceni PSE kerékpáros szakosztály?

„Postások Szakszervezete, Budapest. Tisztelettel felhívom a szakszervezet figyelmét arra, hogy 16 éve működő kerékpáros szakosztályunkat, amely éveken keresztül a Debreceni Postás SE legjobb szakosztálya volt, az 1966. évi költségvetésből törölték. Az első negyedéves saját költségünkön készültünk a versenyekre, indultunk az országos bajnokságon is, ahol az 1. futamban egy második helyezést is elértünk.”

Így kezdődik Novák Ferencnek, a DPSE tisztes megyei bajnokának levele, amelyben a szakszervezet segítségét kéri egy szakosztály érdekében, amely felett már megkondult a lélekharang. Levelére és az abban foglaltakra annál is inkább felfigyeltek a szakszervezet illetékesei, miután a Postás SE-ben a kerékpársportnak nagyszerű hagyományai vannak, de jelene is fontos.

— Ez a sportág — hangoztatja Hegedűs Istvánné, a szakszervezeti központ szervezési és káderosztályának helyettes vezetője — azért is nagyon fontos nálunk, miután a szakmával is összefügg. Mind több, főleg vidéken — de Budapesten is — a táviratokat, expresszleveleket kézbesítő fiatalok száma és az igény az ilyen munkaerőre a jövőben nemhogy csökken, sőt növekszik. E szempontból sem mindegy, hogy elegendő jól kerékpározó fiatal tudunk-e — a sport lehetőségeit is felhasználva — nevelni magunknak...

A rossz szájt keltő „ügy” tulajdonképpen az elmúlt év közepén kezdődött, amikor az MTS Hajdu-Bihar megyei tanácsa arról értesítette a debreceni postásokat, hogy az évi — 1965. évi (I) — költségvetésüket 13 000 forinttal csökkentették, javasolta, hogy tagdíj és rendezvénybevételek növelésével pótolják az így kiesett állami támogatást. Arra már nem volt figyelemmel a városi TS, hogy a debreceni postások nem rendelkeznek sportlétesítménnyel, még a 100 százalékos tagdíjbevétele is csak évi 12 000 forintot jövedelmez, vagyis kevesebbet, mint a „lecsipett” támogatás.

Szakszervezetünk nyomában a SZOT sportosztályához fordult védelemért — kapjuk

Budapesti hírek

A HTI belforgalmi osztályának szocialista brigádjai a Szocialista osztály cím elnyerése alkalmával jutalmul kapott 3000 forintot felajánlották Vietnammak. Ez is egyik bizonyítéka annak a mélyreható szolidaritásnak, amelyet a magyar postás dolgozók a szabadságért küzdő testvéri vietnami nép megsegítésében vállalnak.

A Postások Szakszervezete Budapesti Bizottságának szervezésében több mint 500 gyermek üdültetése kezdődött meg június hónapban a balaton-szabadi, balatonboglári és zirci postás gyermeküdülőiben.

Május 12-én a Gyáli úti postaszerveknél önkéntes véradásra vettek részt az Anyaghiatal, a Javítóüzem és a Kísérleti Intézet dolgozói. A jelentkezők nagy száma bizonyította, hogy a postás dolgozók megértették a véradás jelentőségét.

A közelmúltban Budapest postás dolgozói 2257-en Pécsre kirándultak, különvonaton.

T. J.

Olvasóink figyelmébe

Mivel ismét többen küldtek szakszervezeti központunkba egyéni előfizetési díjakat a Postás Dolgozóra, ismételt felhívjuk az olvasók figyelmét, hogy a lap előfizetéseket az illetékes szakszervezeti bizottságokon keresztül lehet csak eszközölni. A jövőben az egyéni előfizetéseket nem vesszük figyelembe.

az információt Hegedűs Istvánnól. — Kérésünkben megemlítettük, hogy amennyiben a hajdúságiak nem kapják meg a szükséges és tervezett anyagi támogatást, úgy két szakosztályukat meg kell szüntetniük. A SZOT sportosztálya közbenjárására a debreceniek 1965-re meg is kapták az eredetileg tervezett állami támogatást, erre az esztendőre azonban a városi TS ismét „lecsipett” 10 000 forintot a Debreceni PSE költségvetés-tervezetéből. Ez az oka annak, hogy a kerékpáros-szakosztályt, remélhetőleg csak átmenetileg, fel kellett számolniuk, anyagiak hiányában.

Tudjuk, hogy az állami támogatás országosan csökkent, és az egyesületeket — igen helyesen — arra igyekszik az állami sportvezetés rászorítani, hogy a fenntartás költségeinek mind nagyobb hányadát maguk gazdálkodják ki, részint a tagdíjak növelésével, részint a különböző rendezvényekből származó bevételek szorgalmazásával. Am a Debreceni

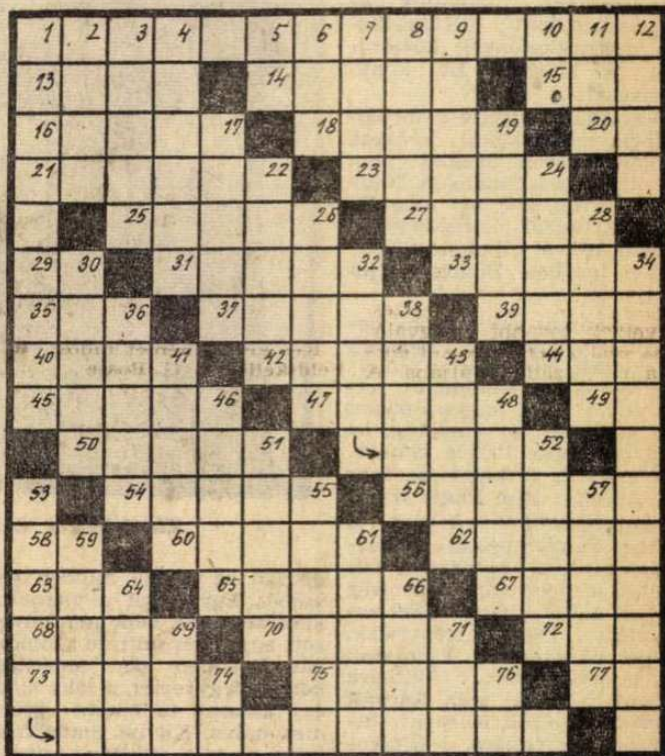
PSE esetében egyik módszer sem lehetséges, miután a tagdíjmorál majdnem 100 százalékos, a labdarúgó rendezvények szerény bevételeit pedig felemészti a sportlétesítmények bérei, miután az egyesületnek nincs saját létesítménye.

Ki harcoljon most már tovább a jobb sorsra érdemes szakosztályért? — vetődik fel a kérdés. És ezzel kapcsolatban, mindjárt előtérbe nyomul a másik: tud-e a szakosztály megszűntetéséről a Magyar Kerékpáros Szövetség? Ha tud róla, adta-e hozzájárulását az eredményes szakosztály fel-számolásához? Ha pedig nem tud róla, akkor kik döntöttek így?

Csupa nyugtalanító kérdés. Úgy gondoljuk, hogy a Debreceni PSE kerékpáros szakosztálya ügyében még egyszer — nagyon sürgősen — össze kell ülniök az illetékeseknek. Mindenekelőtt a Debrecen Városi TS, a DPSE elnöksége, az MKSZ elnöksége és szakszervezetünk illetékesiből összeállított bizottságnak, amely alaposan megvizsgálja, hogy ennek a szép hagyománnyal rendelkező és szakmai szempontból is különösen hasznos szakosztálynak életfeltételeit valóban nem lehet-e-e tovább biztosítani.

VEDRES JÓZSEF

KERESZTREJTÉNY

VÍZSZINTES: 1. 155 évvel ezelőtt született Kriza János népdalgyűjtő, folklorista. Két folyóirat, amelyet barátjával, Szentiványi Mihállyal együtt szerkesztett. 13. Juttatná. 14. Elismerés. 15. Oroszlánnev. 16. Ugyanaz, ugyanannyi. 18. Nép. 20. Og. 21. Kőzet. 23. Tisztítószert. 25. Szovjet nép. 27. Kis zebra. 29. Kettős-betű. 31. Morog. 33. Felsőzsiget Ázsiában. 35. Halkan mond. 37. Becézett nagymama. 39. Összevissza zárt (b). 40. Bogas ikerszava. 42. Lángra lobbat. 44. KTA. 45. Hibás. 47. Mohamedán isten. 49. Megszólítás. 50. Halom. 54. Nyitok. 56. Azonos a vízzel. 42-vel, csak másképpen. 58. EEEEE. 60. Tó Olaszországban. 62. Csúf (+). 63. MEL. 65. Jövendője. 67. Zeusz pajza (egy betű hiányzik). 68. Ruhakellék. 70. Izesítene. 72. Enzim része. 73. Ezt — helytelenül. 75. A testület legidősebb tagja. 77. Tova.

FÜGGŐLEGES: 1. Kriza János híres gyűjteménye. 2. Nem tavalyi. 3. Árasztok. 4. Eszreveszték. 5. Kötőszó. 6. Vonatút. 7. A vágószerszám. 8. Kocsiszín. 9. Indulok. 10. Létezik. 11. Szóösszetétel: 12. Keleti torna. 17. Francia kisváros. 19. Fenyőfatermés. 22. Azonos a függ. 36-tal, de megfordítva. 24. Európai ország pénzegysége többszámában. 26. N-nel a végén, miképpen? 28. Számvén. 30. Ilyen hajtású repülőgép is van. 32. Ő rendezte sajtó alá Kriza műveit. 34. Költő, aki szintén részt vett a Kriza-mű-

vek sajtó alá rendezésében.

36. Torok. 38. Passzol. 41. Népcsoport. 43. Forró égővi emlíőállat. 46. Pizkos. 48. Hegyi átkelőhely-e. 51. ...kő-űfalu, határállomás. 52. Dániai kisváros. 53. Lap, ebben is megjelent néhány Kriza-írás. 55. Író (Miklós). 57. Olasz város. 59. Író. 61. Kortyolsz? 64. Született. 66. Nyak betűi, keverve. 69. Leánynev (+). 74. TR. 76. ND.

Beküldendő: vízszintes 1. függőleges 1, 32, 34, 53.

Beküldési határidő: július 10.

A lapunk májusi számában megjelent keresztrejtévény helyes megfejtése: vízszintes 1. A jámborság és középszer, 4. Horác, függőleges 15. A Pesti Magyar Társaság, 17. Az örömhöz, 53. Ajánlás.

Könyvtálmait nyertek: Gyuráki Ferencné (Verőce posta), Varga Antalné (Duna-szeg), Csonth Istvánné (Budapest), Nemestóthy Gézáni (Budapest), Rompf Nándor (Paks).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Berces György
Szerkesztőség: Budapest
XIV. Cházár András utca 13
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54
Telefon: 224-818
Felelős kiadó: Gábor Márton
Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjesztő a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

„VÁDOLJUK AZ IMPERIALIZMUST”

„Tiltakozunk...! Szabó Antal, a Vasutasok Szakszervezete főtitkára megnyitja a gyűlést

E jelszó jegyében találkoztak fiatalok június 19-én, vasárnap Balatonalmádiban. A vasút, a posta és közlekedés ifjúságának e randevúja a béke jegyében immáron tradíció. Tradíció azért, mert ez alkalommal már 12-edszer demonstráltak. Budapestről négy, Debrecenből, Szolnokról, Szegedről, Hatvanból, Miskolcra, Pécsre, Szombathelyre összesen tizenegy irányvonalat indult feldíszítve virágokkal és jelszavakkal, mintegy 13 ezernyi lánnyal, ifjúval. Utjaik célja a jelszavakban fejeződött ki: „Békét Vietnammal”, „Vádoljuk az imperializmust!”, „Kiemelkedő munkasikerekkel köszöntjük az MSZMP IX. kongresszusát!”.

Vasárnap reggelre a meteorológia nem valami kedvező időjárást jósolt. Mindez nem befolyásolta a fiatalokat. Nagy tértől lévén szó: azt akarták, hogy kiáltásuk Európában és a tengeren át eljusson a Pentagon uraihoz. Bizton eljutott.

E hatalmas erő, mintha befolyással lenne a balatoni hegyvidék felé húzódo esőfelhőkre — Balatonalmádiban kerülték. A nagyszínpadon helyet foglalt az elnökség, az ősi fák övezte tisztás zsúfolásig megtelt. A postáságot az elnökségben Bíró Bódis József szakszervezetünk titkára és Nemes Sándor postavezérigazgató-helyettes képviselte. Ott voltak a vietnami szövetség tagjai, a Dél-Vietnami Felszabadítási Front képviselői. Szabó Antal, a Vasutasok Szakszervezetének főtitkára megnyitotta szavai után Kárpáti Sándor, a KISZ Központi Bizottságának titkára, a tiltakozó nagygyűlés előadója tartott beszámolót. Majd vietnami elvtársak mondták el, hogy milyen borzalmas kegyetlen-ségeknek van kitéve évek óta és napjainkban is Vietnam dolgozó népe. Meghatódottan vették át több ezernyi vasutas, postás és közlekedési ifjú tiltakozó aláírását tartalmazó albumokat.

„...nincs oly erő, mely legyőzné, ki a népért küzd...” a DIVSZ-indulóval zárult a tiltakozó nagygyűlés.

A további program változatos és gazdag. Hivatásos és amatőr művészek, zenészek, énekesek és táncosok lépnek a színpadokra. Hallottuk a postás pengetős zenekart, a Javító Üzem táncczenekarát. Láttuk a Postás S. E. női és férfi elsőosztályú tornacsapatának bemutatóját, a Lottó

Tapssal köszöntötték a vietnami nép fiatalait. A képen a Hajdú-Bihar megyei csoport

Aruház divatbemutatóját, a magasból ugró ejtőernyősöket, a száguldó repülőket. A községi sporttelepen labdarúgó villámturna zajlott a három szakma legjobb üzemi nagypályák labdarúgó-csapatának részvételével. Első helyen a postások csapata végzett.

„Gyilkosok!” Ilyen feliratú táblácskát sokat hoztak ma-

Zarái Márta és Vámosi János énekel

gukkal az ország minden részéből. Egy fiatal a vietnami kiállítás egyik képe alá helyezte egy ilyen feliratú táblácskát. A képen egy amerikai katona fegyverrel, s lába előtt egy asszony és három gyermek halva. Kit ne gondolkodtatna el ez a spontán szituáció? A világ népeinek összefogása ott Balatonalmádiban június 19-én így is megnyilvánult. Az imperializmust vádolták, s e vádbeszéd is hozzájárul, hogy lefogják a gyilkosok kezét.

Egy másik sátorban a fiatalok alkotómunkáját állították közszemlére. A legjobb fiatalokét, a Szakma Ifjú Mestere Mozgalomban részt vevők vizsgamunkáit. A két első díj közül az egyiket a Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóság karbantartó technikusainak Szittya Endrének és Utasi Jánosnak ítélte a zsűri. A vizsgamunka: Frekvencia stabilizáló kristálykályha. Mondhatom, valóban mestermunka. Sok ilyen volt ott. (Volt más is, ami kevésbé tetszett. A vásári „maszek” árusokra gon-

dolok. A józslést és szemet rontó giccses áruk, kendők, lehetetlen színű bizsuszériák.)

Többek között fellépett a műsorban a népszerű énekes-házaspár, Zarái Márta és Vámosi János is, Idrányi Iván táncczenekarának kíséretében. Vastapsot kapott mindkettő, többek között az „Egy emberöltő oly kevés...”, „...Te sze-

ress legalább...”, „...Nehéz lesz nélküled...” énekszámokért. Gyors interjút csináltunk a híres énekespárral. — Szeretjük a munkás ifjúságot. Feleségem, Márta, tabányai bányászcsalád gyermeke. Magam valaha Csepelen és a MÁVAG-ban dolgoztam. Talán ezért is... — mondja Vámosi szerényen.

— Arról is beszélek, hogy eddig több mint egymillió hang-lemezünket vásárolták meg. Meg arról is, hogy hamarosan turnéra megyünk a Német Demokratikus Köztársaságba. Meg aztán voltunk Szovjetunióban többször is. Nagy sikerünk volt, művésztársainkkal együtt — szól közbe Zarái Márta. Hiába, az asszonynak jobban pereg a nyelve, s olyankor ez bizony nagyon fontos, amikor a férj nem a prózai szavak, hanem a dal embere. Búcsúznak, mert sietnek Győrbe, egy munkásotthonban lépnek fel... Motoros postás kézbesítővel találkoztunk naponta többször is. Körforgalomban volt egész nap a balatonalmádi postahivatal és az alkalmi postakocsi között. Csiba Gizellától, a postautó segédtisztjától tudtuk meg, déli 12 óráig több mint hétezer képeslapot adtak fel az ifjúsági találkozó résztvevői szereteteiknek.

Egy diplomáciai rendszámú kocsi próbál óvatosan kijutni a tömegből. Megállítja. A magyar fiatalok szorongatják a vietnami testvérek képviselőinek kezét. Kérik az albumokat, s bejegyzik nevüket tiltakozásul az amerikaiak vietnami agressziója ellen, mert érzik, hogy egyszer — és nem is oly későn, a vietnami nép kivívja a szabadságot, s a fegyvereket szerszámokkal cserélik majd fel...

(bérce)

MUNKAVÉDELMI SZEMLE

Dicséret – kritikával

A Budapest 78. postahivatalban dr. Rátky László hivatalvezetővel, Koppányi Rezső szb-titkárral és Bencze Gyula biztonsági megbízottal jártuk végig a munkahelyeket. Láttuk, hogy az utóbbi időben az épület helyreállítási munkálatai közben több balesetbeszélyt megszüntettek. Lebontozták az elhanyagolt közlekedési utakat, a zárlatindító munkahelyet az udvar felőli oldalra helyezték, így természetes fény mellett dolgozhatnak. Gondoskodtak arról, hogy a csomag-irányítók forgó székeken ülve dolgozhassanak. A külföldi rovatolók mosdót kaptak, a földszintiek pedig öltözőhelyiséget. Mindez dicséri a szakvezetőt, az szb-t, hanem az alábbiak már kevésbé.

Az EM 23. Építőipari Vállalat dolgozói megkezdtek ugyan a konyha és az étkező építését, de három hónappal ezelőtt eltűntek. A félbemaradt építkezés elkerítetlen, s oda bárki bejárhat. A törmelékkel, bontott anyagokkal teli területen bárkit könnyen érhet baleset.

A földszinten dolgozó 60–70 embernek négy mosdója volt, egyet a közelmúltban leszerelték. Falat bontottak ugyanis, mivel a szomszédos zuhanyozóhelyiségből a feleslegessé vált kazánt így akarják elvinni. A kibontott fal hetek óta ott díszlik, s a mosdóhelyiségből szabadon láthatók a zuhanyzó dolgozók. Egyébként a zuhanyzóórásákból állandóan szivárog a víz. Nem megfelelők a mellékhelyiségek sem. Ezért, valamint az építőmunkások elvonulásáért a Budapesti Postaigazgatóság a felelős.

A közelmúltban a vasúti oldalon levő rámpáról két kézi-

kocsi lezuhant a sínek közé. Az ideiglenes védelmül szolgáló vasgerendákat ennek ellenére még ma sem szerelték fel. Nem szerencsés ugyanitt, hogy több száz súlyos csomagot tetőmagasságban tárolnak, így a kézikocsik közlekedési útvonalát szűkítik, s veszélyeztetik a biztonságos közlekedést. Életveszélyes a vasúti sínek közötti kézikocsival való közlekedés is, a szűk hely miatt. Ez okból kifolyólag baleset is történt. Csak a szerencsén múlott, hogy nem halálos. A hivatalvezető már sürgette az igazgatóságnál a veszélyforrás megszüntetését — hiába. Talán azt várják, hogy tragikus baleset történjék?

Né odázzák el a legsürgősebbet: a dolgozót egészségét, biztonságát veszélyeztető hibák megszüntetését!

Maur Emil
munkavédelmi főfelügyelő

NYÁRI ÉRDEKESSÉGEK

Nagy érdeklődés előzi meg Benjamins György lányának, Rina Giglinek a római Operaház tagjának budapesti bemutatkozását, nem kisebb szereplőitársával együtt, mint Margaret Times, Carelli Gábor és Paolo Silvani, a New York-i Metropolitan tagjai. Mindezt egy műsorban, a Margitszigeti Színpad Denevér-előadásán, hazai művészek legjavának közreműködésével láthatjuk.

Június 25-én, a Szigeten gyönyörködhet közönségünk a pécsi balettben. Július végén pedig a genovai Teatro dell'Opera Giocosa együttese lép fel: Cimarosa: Il Convito c. játékos, zenés drámáját adják elő. Augusztus 6-án és 7-én a párizsi Operaház legkiválóbb művészei tartanak ária-és dalestet. A hó második felében a Varázsfuvola kerül színpadra William Blankenshipnek, a bécsi Operaház és a Metropolitan művészeinek, valamint Engelbert Domignak, a bécsi Operaház tagjának közreműködésével.

A Körszínház irodalmi csemegével kedvesedik. Shakespeare: Troilus és Cressida c. színművével.

Hangversenyeket hallgathat a közönség a Városmajori Szabadtéri Színpadon is. Itt mutatják be Plautus: Szamárság c. zenés komédiáját, Ránky György zenéjével, kitűnő szereposztásban.

Persze gondoltak a könyvnyomtatás híveire is. Említésre méltó a Fővárosi Ope-

rettszínház vendégjátéka a Budapesti Parkszínpadon, (volt Bartók Színpad). Kálmán Imre: Marica grófnő című nagyoperettje kerül színpadra nyolc estét át. Rossz idő esetén az Operettszínházban tartják az előadást.

Kiemelkedő eseménynek ígérkezik július második felében a berlini Friedrichstadt Palast 120 tagú együttesének „Berlini Parkrevü”-je, ugyancsak a Parkszínpadon, rossz idő esetén az Erkel Színházban. Sor kerül még a rigai

szovjet esztrádegységes bemutatására is.

A Kulich Gyula Szabadtéri Színpadon vasárnap délelőttönként a gyermekeket szórakoztatja a „Bohóc-parádé”. A szombat, és vasárnap este a felnőttek. A műsorból: Kovács Appolónia dalestje más népszerű művészek közreműködésével, Kék-Fekete lengyel gitáregyüttes, Kozma József zenés komédiája, Tátra Revüszínház, nemzetközi Ki mit tud, stb.

Vigh Imréné

Minden kezdet nehéz

Nem mindennapi alkotással találkozunk: az elmúlt 21 év történetének ironikus — komoly, olykor frívól — értelmes felidézése sok tekintetben egyedülálló. Komlós János és Révész György arra vállalkozott, hogy két évtizedes utunk történelmünkönvét mindmegannyiunkkal együtt végiglapozza: mentesen minden tudálékosságtól, tartózkodva minden fellengőstől, nem megtagadva semmit, ami szép, nagy és felemelő, de nem letagadva és elleplezve semmit, ami bűn, baj, ostobaság és tévedés volt. Ez a film játék a valósággal és a valóság játékkal. Ezért mindig emberi, legtöbbször hiteles és sokszor szókimondóan igaz. Az író és a rendező, az ötletek garmadáját sorakoztatják fel, az operátor és a színészek jók. A vágások és az okosan kiválasztott korabeli dokumentumok, híradófelvételek. A múlt, saját múltunk és történelmünk e szokatlan meglevenedése rendkívül hatásos, sokszor a felfedezés, de legalábbis az újrafelfedezés meglehetősen és elgondolkodtató erejével hat. A film legfőbb értéke: gondolkodásra serkent! Az emlékek egyszerre csak elvezetnek a jelenbe. Máris eljutottunk a film egyik legjobb részéhez: a jövő felé vezető utat eltorlaszoló szikla jellekéhez. Ki mit akar, gondol, tesz? Hogyan tovább? Mert minden folytatás nehéz, nemcsak minden kezdet! A film alkotóinak hatásosan, legtöbbször művészi erővel sikerült efelől gondolatokat ébreszteniük.

— vár. r. —

POSTÁS HUMORZSÁK

— Az anyósomnak küldöm expressz ajánlva!

A hegyvidéki postát Pestre helyezték

— De messzire úszhatott a postás, szabad szemmel nem is látni!

Sikere van a telefonlónak! — Ez itt a nyelvfőnök! Minden tanultszó elnyel, de hívní rajta nem lehet.

A szerelmes postás levelet kap

Távközlési csúcs: 1600 szó percenként! — B.a.ó. asszony. 1000 szót ért el. Ez világcúcs!